

Scanned with CamScanner

**การศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออม
ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี**

นางสาวสุวีณา กัดเกิด

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2551

**A Study of Saving Behavior and Related Factors of Factory Staff
in Bangkadi Industrial Park, Pathumthanee Province**

Miss Suweena Kladkerd

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics**

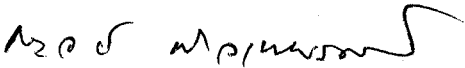
School of Economics

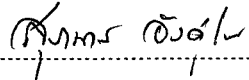
Sukhothai Thammathirat Open University

2008

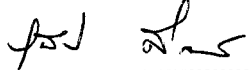
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ
ออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม
บางกะดี จังหวัดปทุมธานี
ชื่อและนามสกุล นางสาวสุวีณา กลัดเกิด
แขนงวิชา เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจณี กังวานพรศิริ

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจณี กังวานพรศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกมาส อังสุโชติ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ อนุมัติให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์สุनीย์ ศิลพิพัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
วันที่ 7 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออม
ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี

ผู้ศึกษา นางสาวสุวิณา กลัดเกิด **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ กังวานพรศิริ **ปีการศึกษา** 2551

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาภาวะและรูปแบบการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี (2) เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี โดยใช้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 120 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อิงหลักความน่าจะเป็น โดยการกำหนดโควตา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม โดยมีช่วงเวลาระหว่างเดือน พฤษภาคม 2551 – มิถุนายน 2551 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคสแควร์

ผลจากการศึกษาพบว่า (1) พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเก็บออม โดยปริมาณการเก็บอมน้อยกว่า 25% ของรายได้ ส่วนรูปแบบการออมนั้น นิยมเลือกฝากกับธนาคารหรือสถาบันการเงิน และในอนาคตมีความตั้งใจที่จะเก็บออม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน รองลงมาเพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชรา (2) เหตุผลในการเก็บออมส่วนใหญ่ก็เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับอนาคต รองลงมาเพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิต (3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ รายได้ประจำ

คำสำคัญ พฤติกรรมการออม รูปแบบการออม เหตุผลการออม

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้เป็นอย่างดีก็ด้วยความเอื้อเฟื้อและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจณี กังวานพรศิริ อาจารย์ประจำสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาอบความรู้ ทักษะ ตลอดจนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จนมีความสมบูรณ์ ในเนื้อหาสาระ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภมาส อังศุโชติ ที่อนุเคราะห์ให้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งคณาจารย์ประจำสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ให้กับ ผู้วิจัยอย่างดียิ่ง และขอขอบคุณพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็น เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ครอบครัว และเพื่อนๆ ทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจและความช่วยเหลือ ในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุวีณา กัดเกิด

พฤศจิกายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
ข้อจำกัดของการวิจัย	8
นิยามศัพท์	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม	10
แนวคิดเกี่ยวกับการออมในสถาบันการเงิน	18
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดการออม	19
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี	29
ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี	44
ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี	57
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
สรุปการวิจัย	66
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	76
ก แบบสอบถาม	77
ข ตารางแสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำแนกตามค่าระดับความคลาดเคลื่อน (ของ Taro Yamane)	86
ประวัติผู้ศึกษา	88

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 สัดส่วนช่องว่างการออมและการลงทุนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ ณ ราคาปีฐาน 2531 ปี พ.ศ. 2523-2549.....	4
ตารางที่ 1.2 คู่มือชี้เดินสะพัดของประเทศไทย ณ ราคาปีฐาน 2531 ปี พ.ศ. 2523-2549.....	5
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ออม.....	30
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดครัวเรือนและผู้พึ่งพิง.....	35
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามช่วงรายได้.....	36
ตารางที่ 4.4 แสดงความคิดเห็นของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย.....	39
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยด้านเศรษฐกิจ.....	40
ตารางที่ 4.6 แสดงความคิดเห็นของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม.....	44
ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามการเก็บออมและปริมาณการออม.....	46
ตารางที่ 4.8 แสดงความนิยมด้านรูปแบบการออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี.....	49
ตารางที่ 4.9 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเก็บออมของพนักงาน โรงงาน อุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดีจังหวัด ปทุมธานี.....	51
ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัด ปทุมธานี จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการเก็บออม.....	53
ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามความตั้งใจในการเก็บออมในอนาคต.....	55
ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับเพศของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับอายุของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี.....	59
ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับสถานภาพสมรสของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี.....	61
ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับระดับการศึกษาของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี.....	62
ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับรายได้ประจำ (เงินเดือน) ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี.....	64

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ของการออมและรายได้.....	14
ภาพที่ 2.2 รายได้ การบริโภค การออม ตามทฤษฎีวงจรชีวิตของการบริโภค.....	15
ภาพที่ 4.1 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ.....	31
ภาพที่ 4.2 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามช่วงอายุ.....	32
ภาพที่ 4.3 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	33
ภาพที่ 4.4 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	34
ภาพที่ 4.5 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามช่วงรายได้ประจำ (เงินเดือน).....	37
ภาพที่ 4.6 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามแหล่งรายได้อื่นๆ.....	38
ภาพที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย.....	40
ภาพที่ 4.8 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามมูลค่าเฉลี่ยของรายจ่าย.....	42
ภาพที่ 4.9 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามหนี้สิน.....	42
ภาพที่ 4.10 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามมูลค่าเฉลี่ยของหนี้สิน.....	43
ภาพที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม.....	45
ภาพที่ 4.12 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามการเก็บออม.....	47

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.13 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปริมาณการเก็บออม.....	48
ภาพที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามความนิยมด้านรูปแบบการออม.....	50
ภาพที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการออม.....	52
ภาพที่ 4.16 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการเก็บออม.....	54
ภาพที่ 4.17 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามความตั้งใจในการเก็บออมในอนาคต.....	56

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในประเทศที่กำลังพัฒนาเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การออม การลงทุน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจล้วนแต่เป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ ดังนั้น การออมจึงถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ไม่สามารถมองข้ามความสำคัญไปได้ เนื่องจากการออมเป็นแหล่งได้มาซึ่งเงินลงทุนอันจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประเทศที่มีปริมาณการออมในปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการลงทุนของประเทศแล้ว ย่อมไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเงินออมจากต่างประเทศ อันจะเป็นผลดีต่อการมีเสถียรภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง โดยปกติแหล่งเงินทุนที่สำคัญมีอยู่ 2 แหล่ง คือ

1. แหล่งเงินทุนภายในประเทศ ประกอบด้วย การออมของครัวเรือน การออมของภาคธุรกิจ การออมของภาครัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ

2. แหล่งเงินทุนภายนอกประเทศ แหล่งเงินทุนประเภทนี้อยู่ในรูปของการกู้ยืมจากต่างประเทศ การได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ และการลงทุนจากต่างประเทศ

ถึงแม้การพึ่งแหล่งเงินทุนทั้งสองแหล่งจะมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของเงินทุนเหมือนกัน แต่การพึ่งแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศมากเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อเพิ่มขึ้นของหนี้ต่างประเทศ ทำให้มีผลกระทบต่อเสถียรภาพของภาคการเงินระหว่างประเทศได้ ดังเช่นตัวอย่างของการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ดังนั้นความพยายามในการระดมเงินออมในประเทศจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางด้านการมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาวได้

สำหรับประเทศไทยในระยะที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 - 2540 ระดับการออมภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการลงทุนในประเทศ จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุน จะเห็นได้จากตารางที่ 1.1 สัดส่วนการลงทุนของประเทศ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศหรือ GDI/GDP ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2523 - 2540 เป็นต้นมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนการออมในประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศหรือ GNS/GDP ในช่วงระยะเวลาเดียวกันก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบอัตราการขยายตัวของ GDI/GDP กับ GNS/GDP แล้วปรากฏว่าอัตราการขยายตัวของ GDI/GDP มากกว่า GNS/GDP ซึ่งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุน (Saving-Investment Gap) ขึ้น

และจากตารางที่ 1.1 พบว่าตั้งแต่หลังจากช่วงวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ประเทศไทยเริ่มมีการออมภายในประเทศเพียงพอกับการลงทุน ดังนั้นช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุน (Saving-Investment Gap) จึงมีค่าเป็นบวกอย่างต่อเนื่องแต่ในขณะเดียวกันก็มีแนวโน้มลดลง สาเหตุที่ช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนมีค่าเป็นบวกอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่หลังช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากภาคเอกชนได้รับผลจากวิกฤตการณ์ทางการเงิน จึงลดการลงทุนอย่างมาก อีกทั้งยังต้องชำระหนี้ต่างประเทศพร้อมกับการลดการบริโภค จึงทำให้การออมของภาคเอกชนปรับตัวสูงขึ้นเช่นเดียวกับภาคครัวเรือนที่ไม่มั่นใจในสถานะการณ์ทางเศรษฐกิจจึงลดการลงทุนและการบริโภค ส่งผลให้เกิดการหดตัวทางด้านอุปสงค์รวมของประเทศ ในขณะที่ภาครัฐมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้นเศรษฐกิจแทนภาคเอกชนซึ่งประสบปัญหาทางการเงิน โดยการใช้นโยบายการคลังแบบขยายตัว ส่งผลให้การออมภาครัฐลดลง แต่ในภาพรวมระดับการออมของประเทศยังคงมีค่าเป็นบวก ยกเว้นในปี 2548 ที่กลับมาติดลบอีกครั้งเนื่องจากการลงทุนเพื่อการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ และจากสาเหตุดังกล่าวนี้จึงทำให้ส่งผลต่อดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศ จะเห็นได้จากตารางที่ 1.2 พบว่า ดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2523 – 2549 นั้น ในช่วงก่อนเกิดวิกฤต พ.ศ. 2523 – 2539 เป็นช่วงที่โดยเฉลี่ยประเทศไทยขาดดุลการค้าระหว่างประเทศมาโดยตลอด ทั้งนี้ เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวการลงทุนภายในประเทศมีมากกว่าการออม จึงทำให้มีการพึ่งพาเงินออมจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นประกอบกับมีการนำเข้าเครื่องมือเครื่องจักรและสินค้าประเภททุน เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ปริมาณเงินออมภายในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการลงทุน ส่งผลให้ประเทศไทยขาดดุลการค้า และเป็นสาเหตุหลักให้ดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศติดลบตามไปด้วย ต่อมาหลังจากช่วงเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนมีค่าเป็นบวก และดุลการค้าระหว่างประเทศก็มีค่าเป็นบวกเช่นกัน ทั้งนี้ เนื่องจากดุลบริการ รายได้ เงินโอนและเงินบริจาคเพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมาก จึงส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเพิ่มขึ้น แต่ในระยะต่อมาเมื่อเศรษฐกิจเริ่มปรับตัวดุลบัญชีเดินสะพัดก็เริ่มมีแนวโน้มลดค่าลงมาเป็นลำดับ แต่ก็ยังคงมีค่าเป็นบวก

อย่างไรก็ตามจากตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่า การออมของประเทศมีระดับการออมเมื่อเทียบกับ GDP อยู่ในระดับที่เพิ่มสูงขึ้นในลักษณะค่อนข้างคงที่ ขณะที่อัตราการลงทุนเมื่อเทียบกับ GDP พบว่า มีอัตราการลงทุนที่ค่อนข้างเพิ่มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจการลงทุนมีการเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด จนกระทั่งในช่วงการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ที่การลงทุนลดลงอย่างมาก ดังนั้นจึงส่งผลให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลระหว่างการออมและการลงทุนขึ้นและมีโอกาสเกิดขึ้นได้สูงในอนาคต โดยเฉพาะการดำเนินการลงทุนในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐบาลที่จะเกิดขึ้น อาจส่งผลให้การออมของประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ลงทุน ซึ่งจะแสดงให้เห็นโดยการเกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงควรส่งเสริมการใช้แหล่งเงินทุนภายในประเทศแทนแหล่งเงินทุนภายนอกประเทศและส่งเสริมให้มีการเร่งระดมเงินออมภายในประเทศให้เพิ่มขึ้นทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนพร้อมกับการพัฒนาทางด้านการลงทุนควบคู่กันไปเพื่อเป็นการสร้างเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ และเป็นการพัฒนาประเทศอย่างมีเสถียรภาพ

ในการเร่งระดมเงินออมภายในประเทศ แหล่งเงินออมที่สำคัญที่สุดคือ เงินออมภาคครัวเรือน กล่าวคือ เป็นภาคเศรษฐกิจที่มีปริมาณเงินออมมากที่สุดเมื่อเทียบกับภาครัฐกิจและภาครัฐบาล โดยภาคครัวเรือนประกอบด้วยแรงงานทั้งชาย หญิงที่กำลังอยู่ในวัยแรงงาน และกระจายอยู่ทั่วภูมิภาคของประเทศ โดยเฉพาะพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมแต่ละประเภทจะมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะงาน อันจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของครอบครัวในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านการออมเป็นสำคัญ ประกอบกับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา สถานการณ์ทางเศรษฐกิจเกิดภาวะชะลอตัว เนื่องจากปัจจัยภายนอกประเทศ ได้แก่ ราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้น ปัญหาวิกฤตสินเชื่อต่ำกว่ามาตรฐานของภาคอสังหาริมทรัพย์ (Subprime) ในสหรัฐอเมริกา การอ่อนค่าของค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ และปัจจัยภายในประเทศ ได้แก่ ความผันผวนทางการเมือง และสถานการณ์ความไม่สงบต่างๆ ส่งผลให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและตัดสินใจชะลอการลงทุนออกไป ทำให้การลงทุนภาคเอกชนในช่วงเวลาดังกล่าว มีอัตราการลงทุนที่ลดลง จากมูลเหตุดังกล่าวส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมหลาย ๆ แห่งต้องปิดกิจการ และส่งผลกระทบต่อพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในเขตจังหวัดปทุมธานี เนื่องจากจังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ โดยมีจำนวน 2,697 แห่ง (กลุ่มสถิติและเผยแพร่สารสนเทศอุตสาหกรรม ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม : ข้อมูล ณ วันที่ 11 ม.ค. 2551) และในเขตสวนอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ก็เป็นแหล่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมแหล่งหนึ่ง ที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี และยังเป็นแหล่งที่มีจำนวนพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี และยังเป็นแหล่งที่มีจำนวนพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุดในเขตอำเภอเมืองปทุมธานี ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการออมเป็นอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่สัมพันธ์กับการทำให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมได้เตรียมความพร้อมที่จะรับกับสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

ตารางที่ 1.1 สัดส่วนช่องว่างการออมและการลงทุนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ
ณ ราคาปีฐาน 2531 ปี พ.ศ. 2523-2549

หน่วย : พันล้านบาท

ปี พ.ศ.	การออม/GDP	การลงทุน/GDP	ช่องว่างการออมและการลงทุน/GDP
2523	22.16	29.14	-6.98
2524	21.01	29.68	-8.67
2525	22.44	26.53	-4.08
2526	22.02	29.98	-7.96
2527	22.52	29.47	-6.95
2528	23.14	28.24	-5.10
2529	24.43	25.87	-1.44
2530	27.50	27.87	-0.37
2531	32.03	32.59	-0.57
2532	34.09	35.07	-0.98
2533	33.02	41.35	-8.33
2534	34.67	42.84	-8.17
2535	33.78	39.96	-6.19
2536	34.57	49.01	-5.44
2537	35.56	40.25	-4.69
2538	35.64	42.09	-6.45
2539	34.27	41.82	-7.55
2540	33.05	33.66	-0.61
2541	31.78	20.45	11.30
2542	30.14	20.50	9.64
2543	31.45	22.84	8.61
2544	29.27	24.10	5.17
2545	28.70	23.80	4.9
2546	28.59	24.97	3.62
2547	28.55	26.79	1.76
2548	27.88	31.40	-3.52
2549p	29.83	28.54	1.29

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 1.2 ดุลบัญชีเดินสะพัดของประเทศไทย ณ ราคาปีฐาน 2531 ปี พ.ศ. 2523-2549

หน่วย : พันล้านบาท

ปี พ.ศ.	ดุลการค้าระหว่างประเทศ	ดุลบริการ รายได้ และเงินโอน	ดุลบัญชีเดินสะพัด
2523	-79.98	214.83	-58.49
2524	-83.72	123.87	-71.33
2525	-437.77	157.47	-28.03
2526	-1,042.98	268.26	-77.47
2527	-800.00	222.68	-57.73
2528	-704.36	222.70	-48.17
2529	-167.48	231.64	6.42
2530	-467.40	365.12	-10.23
2531	-1,012.51	602.52	-41.00
2532	-1,320.96	708.84	-61.21
2533	-2,273.07	614.31	165.88
2534	-2,083.21	454.95	162.83
2535	-1,655.98	365.30	-129.07
2536	-1,730.49	472.65	-125.78
2537	-1,682.72	175.33	-150.74
2538	-2,626.71	249.11	-237.76
2539	-2,821.73	307.33	-251.44
2540	-550.33	289.19	-26.11
2541	2,990.30	529.21	351.95
2542	2,167.22	743.65	291.09
2543	1,328.84	941.56	227.04
2544	664.30	690.87	135.52
2545	702.11	498.86	120.10
2546	911.89	244.33	115.62
2547	334.14	291.76	62.59
2548	-1,775.24	131.77	-170.45
2549p	177.62	232.27	40.99

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาภาวะและรูปแบบการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

2.2 เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์หรือทดสอบความเป็นอิสระกับการเก็บออมซึ่งได้แนวคิดมาจากทฤษฎีสถิตฐานรายได้สมบูรณ์ตามแนวคิดของ Keynes และทฤษฎีวงจรชีวิตของการบริโภคและการออม ที่กล่าวมาแล้วนั้น ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ประจำ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพสมรส
4. ระดับการศึกษา
5. รายได้ประจำ

ตัวแปรตาม

1. การเก็บออม
2. รูปแบบการออม

- เพศ มีความสัมพันธ์กับการเก็บออม โดยเพศหญิงซึ่งไม่ชอบความเสี่ยงและต้องการวางแผนการเก็บออมเพื่อเป็นหลักประกันในอนาคต ดังนั้นจึงมีแนวโน้มการเก็บออมแตกต่างกับเพศชาย

- อายุ มีความสัมพันธ์กับการเก็บออม เมื่อบุคคลที่มีอายุมากจะตระหนักถึงการออมมากกว่าบุคคลที่มีอายุน้อย และจะมีการวางแผนการเก็บออมสำหรับอนาคตที่แตกต่างกัน

- สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับการเก็บออม โดยความแตกต่างระหว่างผู้ที่เป็นโสดและมีครอบครัวแล้วนั้น ผู้ที่เป็นโสดไม่ต้องคำนึงถึงบุคคลอื่นในเรื่องของการบริโภค และการใช้จ่าย แต่ผู้ที่มีครอบครัวแล้วต้องคำนึงถึงบุคคลในครอบครัวและต้องวางแผนการออมสำหรับอนาคตไว้ด้วย ดังนั้นการเก็บออมย่อมแตกต่างกัน

- ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเก็บออม โดยเมื่อมีระดับการศึกษาสูงย่อมมีรายได้มาก ส่งผลให้มีศักยภาพในการออมและทัศนคติที่มีต่อการเก็บออมมากกว่าระดับการศึกษาน้อย รวมทั้งยังมีการวางแผนการเก็บออมสำหรับอนาคตมากกว่าระดับการศึกษาน้อยอีกด้วย

- รายได้ประจำ (เงินเดือน) มีความสัมพันธ์กับการเก็บออม โดยผู้มีรายได้สูงย่อมจะมีศักยภาพในการออมเก็บมากกว่าผู้มีรายได้ต่ำ

รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามมาทำการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยวิธีไคสแควร์ (Chi-Square) โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window ในการประมวลผล และวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี และหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ทำการศึกษว่าตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กับการออมมากน้อยและมากน้อยเพียงใด

4. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ออม ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, การศึกษา และรายได้ประจำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออม

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

5.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 120 คน

5.3 ตัวแปรของการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

5.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษา และรายได้ประจำ

5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การเก็บออม และรูปแบบการออม

5.4 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจะอยู่ในช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคม 2551 - มิถุนายน 2551

6. ข้อจำกัดของการวิจัย

หลังจากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีการออมในรูปแบบเงินฝากธนาคาร/สถาบันการเงิน ดังนั้นจึงไม่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษา รายได้ประจำ กับรูปแบบการออม ตามกรอบแนวคิดการวิจัยที่ได้เสนอไว้

7. นิยามศัพท์

7.1 การออม หมายถึง การนำเงินส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบันที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภค หรือการนำเงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทน หรือนำมาเก็บไว้ในรูปแบบต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อไว้ใช้จ่ายในอนาคต

7.2 พฤติกรรมการออม สำหรับหลักการวิจัยในครั้งนี้ หมายถึง การนำเงินส่วนที่เหลือจากการอุปโภค บริโภคมาเก็บออม และเก็บไว้ในรูปแบบต่างๆ

7.3 รูปแบบการออม หมายถึง ลักษณะการออม ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

7.3.1 การออมในรูปแบบของทรัพย์สินทางการเงิน ได้แก่

1) ทรัพย์สินทางการเงินในระบบ หมายถึง การออมโดยการถือเป็นทรัพย์สินทางการเงินที่สร้างขึ้นภายใต้กฎหมาย ได้แก่ เงินสดในมือ เงินฝากกับสถาบันการเงิน กรมธรรม์ประกันชีวิต เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

2) ทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบ หมายถึง การออมโดยการถือเป็นทรัพย์สินทางการเงินที่ไม่อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย เช่น การให้กู้ยืมที่ไม่มีสัญญา การเล่นแชร์

7.3.1 การออมในรูปแบบของทรัพย์สินถาวร หมายถึง การออมโดยถือเป็นทรัพย์สินถาวร จำแนกได้ดังนี้

1) สสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ เครื่องประดับ ของมีค่าต่างๆ เช่น ทอง เพชร พลอย

2) อสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน บ้าน

7.4 พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี
หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี

7.5 จำนวนผู้พึงพิง หมายถึง จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีการอุปโภคและบริโภค เป็น
ภาระหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

7.6 รายได้ประจำ หมายถึง รายได้ทั้งหมดเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับ
เป็นประจำ เช่น เงินเดือน และรายได้เสริมอื่นๆ นอกเหนือจากเงินเดือน

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

8.1 เพื่อเป็นข้อมูลให้กับบริษัทที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี
ที่สนใจนำไปศึกษาเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการให้ความรู้ หรือกระตุ้นให้พนักงานเกิด
การออมในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับรายได้หรือค่าแรงที่ได้รับ

8.2 พนักงานสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดการออมของ
ตนเองเพื่อเป็นหลักประกันในอนาคต และนำไปสู่การสร้างรากฐานความเจริญก้าวหน้าและความ
มั่นคงให้กับตนเองและครอบครัว

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะปิ จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม
2. แนวคิดเกี่ยวกับการออมในสถาบันการเงิน
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดการออม
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

แนวคิดเกี่ยวกับการออมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป จึงทำให้คำจำกัดความของการออมมีมากมาย ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการออม

การออม (Savings) ตามความหมายในพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ (2540) หมายถึง การนำเงินออมไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทน ซึ่งเงินออมเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ปัจจุบัน ที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภค หากแต่เก็บไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้จ่ายต่างๆ ในอนาคต การมีเงินออมอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น ถูไว้เป็นเงินสด การนำเงินออมไปฝากธนาคาร หรือนำเงินออมไปซื้อหลักทรัพย์ เป็นต้น

การออม หมายถึง จำนวนรายได้ที่ยังไม่ได้ใช้จ่ายไปในการซื้อสินค้าและบริการเพื่ออุปโภคบริโภคในระยะเวลาหนึ่ง หรือหมายถึงส่วนแตกต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายที่ใช้ในการอุปโภคบริโภค (สุจิตรา บัวใบ : 2527)

การออม หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้กับการบริโภคเงินที่ออมไว้ โดยการฝากไว้กับสถาบันการเงิน เงินออมเป็นแหล่งที่มาของการลงทุน (วิทยากร เชียงดูล : 2547)

กล่าวโดยสรุป การออม หมายถึง การเก็บเงินส่วนหนึ่งหรือส่วนที่เหลือจากรายได้ที่มีได้ใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเอาไว้ใช้จ่ายในอนาคต จำนวนเงินที่ออมขึ้นอยู่กับรายได้ ค่าใช้จ่าย การคาดการณ์เกี่ยวกับรายได้ในอนาคต อัตราดอกเบี้ย ส่วนรูปแบบการออมนั้นทำได้หลายรูปแบบ เช่น การถือไว้เป็นเงินสด การฝากกับสถาบันการเงิน การซื้อ

หลักทรัพย์ การซื้อสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์

1.2 เหตุผลของการออม

การตัดสินใจที่จะออมของครัวเรือนนั้นมีเหตุผลหลายประการ โดยแต่ละคนอาจจะมีเหตุผลแตกต่างกันออกไป แต่โดยรวมๆแล้วการตัดสินใจที่จะออมมีประกอบไปด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้คือ (วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และ วลัยภรณ์ อัคระนันท์ 2530: 33-35)

1.2.1 เพื่อใช้จ่ายในยามชรา บุคคลทั่วไปเมื่อขณะที่ยังมีงานทำย่อมมีรายได้ไว้ใช้จ่าย แต่เมื่อถึงคราวชรา มักจะเป็นช่วงที่มีรายได้ลดลงหรืออาจไม่มีรายได้เลย แต่ยังคงมีความจำเป็นในการใช้จ่ายซึ่งการใช้จ่ายอาจมีเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการเก็บออมในช่วงชีวิตที่มีรายได้มากพอที่จะเหลือเก็บไว้ใช้จ่ายเมื่ออยู่ในวัยสูงอายุ

1.2.2 เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ยามฉุกเฉิน คือยามที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อน ทำให้ต้องมีการใช้จ่ายอย่างกะทันหัน เช่น การเจ็บไข้ได้ป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ โดยบุคคลที่ไม่ประมาทมักเก็บออมสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน

1.2.3 เพื่อใช้จ่ายในการศึกษา อาจจะเป็นการศึกษาสำหรับตนเองหรือสำหรับทุกคนในครอบครัว โดยผู้ที่วางแผนชีวิตที่ดีจะต้องพยายามเพิ่มพูนความรู้ความสามารถด้วยการพยายามให้มีการศึกษาสูงขึ้นทั้งของตนเองและทุกคนในครอบครัว

1.2.4 เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิต สำหรับผู้ที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง เมื่อใดที่มีรายได้เหลือจากการบริโภคที่จำเป็น ก็จะต้องเก็บออมไว้เพื่อเหตุผลนี้

1.2.5 เพื่อลงทุนในการประกอบอาชีพ ผู้มีอาชีพที่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์บางอย่างในการประกอบอาชีพ เช่น ชาวไร่ ชาวนา มักจะพยายามทำการเก็บออมรายได้ส่วนหนึ่งไว้ซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น เพื่อช่วยให้การประกอบอาชีพของตนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2.6 เพื่อไว้ซื้อทรัพย์สินที่อำนวยความสะดวก ความสะดวกเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา จึงมีคนจำนวนมากที่เก็บออมไว้เพื่อซื้อทรัพย์สินหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น รถยนต์ เครื่องใช้ในครัวเรือน

1.2.7 เพื่อสร้างหลักประกัน ได้แก่ การประกันชีวิต ประกันภัย ประกันอุบัติเหตุ ฯลฯ เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนที่คาดไม่ถึง

1.2.8 เพื่อหาผลประโยชน์ ในที่นี้คือ ผลตอบแทนที่ได้จากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ส่วนลด เป็นต้น

1.2.9 เพื่อจัดตั้งธุรกิจ คนจำนวนมากเชื่อกันว่าการประกอบธุรกิจจะทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ทำธุรกิจดีขึ้น เมื่อผู้ใดมีคู่ทางจะประกอบธุรกิจได้ก็ย่อมพยายามที่จะทำ โดยปัจจัยในการประกอบธุรกิจก็คือ เงินทุน ดังนั้นการออมจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะได้เงินทุนมาประกอบธุรกิจ สมดังความตั้งใจ

1.2.10 เพื่อซื้อเครื่องประดับ อาจเป็นเหตุผลในการออมอย่างหนึ่งของผู้มีรสนิยมในการประดับประดาเครื่องแต่งกาย ถ้าเมื่อใดที่อยู่ในฐานะที่จะออม ผู้ที่มีรสนิยมดังกล่าวก็จะออมไว้เพื่อสิ่งนี้

1.2.11 เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม ในระบบสังคมไทย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม เช่น การให้ของขวัญวันเกิด แต่งงาน ขึ้นบ้านใหม่ ฯลฯ มักเกิดขึ้นเสมอและมีได้มีการคาดคะเนมาก่อน ผู้ที่วางแผนการใช้จ่ายในครอบครัวอย่างดีจึงมักกันเงินส่วนหนึ่งไว้เพื่อกิจกรรมนี้ เงินส่วนนี้ก็คือเงินออม นั่นเอง

1.2.12 เพื่อเก็บไว้เป็นมรดก เป็นค่านิยมของสังคมไทยที่บิดา มารดา และปู่ย่า ตายาย มักเก็บออมทรัพย์สินไว้ให้ลูกหลาน

1.3 รูปแบบการออม

การออมนั้นมิได้มีความหมายแต่เฉพาะรายได้ที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเก็บออมในรูปของสินทรัพย์ต่างๆ ได้ กองบัญชีรายได้ประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างใน วิไลลักษณ์ ไทยอุดตาสำห์ และ วลัยลักษณ์ อัดตะนันท์ 2530: 36-39) ได้จำแนกรูปแบบของการออมไว้หลายประเภท ดังนี้

1.3.1 การออมในรูปของทรัพย์สินถาวร เป็นการออมโดยการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภคไปใช้จ่ายซื้อสินทรัพย์ถาวร (Real Assets) มาถือไว้ โดยเป้าหมายในการถือทรัพย์สินดังกล่าวอาจจะแตกต่างกันออกไป บางคนไว้เพราะความจำเป็น หรือถือไว้เป็นหลักประกันในอนาคต บางคนก็ถือไว้เพื่อป้องกันการลดค่าเงิน ฯลฯ ชนิดของสินทรัพย์ถาวรได้แก่

1) ที่ดิน เป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งที่ครัวเรือนส่วนใหญ่นิยมถือไว้ โดยคาดว่ามูลค่าของทรัพย์สินนี้จะเพิ่มขึ้นในอนาคตและเป็นหลักประกันความมั่นคงของครัวเรือน

2) อาคารและสิ่งก่อสร้างเพื่ออยู่อาศัย เป็นลักษณะการออมอย่างหนึ่ง ซึ่งครัวเรือนต่างๆ ไปมักจะกระทำ กล่าวคือ เมื่อมีรายได้เกินกว่ารายจ่ายเพื่อการบริโภค ก็จะนำรายได้ส่วนที่เหลือ ไปซื้อที่อยู่อาศัย โดยจ่ายซื้อเต็มราคาหรือผ่อนชำระก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าผู้ออมจะมีเงินออมมากน้อยเพียงใด

3) ทรัพย์สินประเภททุนที่ใช้ในการผลิต การซื้อทรัพย์สินประเภททุน (Capital goods) เช่น เครื่องจักร เครื่องมือต่างๆ สำหรับการผลิตนั้น อาจถือได้ว่าเป็นการออมอย่างหนึ่ง เพราะรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภค เมื่อนำมาซื้อทรัพย์สินดังกล่าวไว้กับเป็นการสะสมการออมไว้ประเภทหนึ่งเช่นกัน

4) การเพิ่มขึ้นของสินค้าคงเหลือ อาจจัดได้ว่าเป็นการออมเช่นกัน เนื่องจากจำนวนของสินค้าคงเหลือก็คือส่วนหนึ่งของรายได้ที่ไม่ได้ใช้จ่ายนั่นเอง

5) การซื้อโลหะมีค่าและอัญมณี

1.3.2 การออมในรูปของทรัพย์สินทางการเงิน อีกรูปแบบหนึ่งของการออมคือ การถือไว้เป็นทรัพย์สินทางการเงิน โดยมีเหตุผลในการออมที่แตกต่างกันออกไป เช่น สภาพคล่องสูง เปลี่ยนเป็นเงินสดง่าย ให้ผลตอบแทน ความเสี่ยงน้อย ซึ่งการออมในลักษณะนี้อาจกระทำได้หลายวิธี คือ

1) การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงินในระบบ หมายถึง การออมโดยถือทรัพย์สินทางการเงินที่สร้างขึ้นภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายคุ้มครองอยู่ รูปแบบการออมประเภทนี้ เช่น เงินสดในมือ เงินฝากที่สถาบันการเงินต่างๆ การซื้อหลักทรัพย์ทางการเงิน การให้กู้ยืมที่มีสัญญาเงินกู้ถูกต้องตามกฎหมาย เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กรมธรรม์ประกันชีวิต เงินค่าหุ้น สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์

2) การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบ หมายถึง การถือทรัพย์สินทางการเงินที่ไม่อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย ซึ่งกฎหมายจะคุ้มครองไปถึงได้ยาก เช่น การเล่นแชร์ การให้กู้ยืมเป็นการส่วนตัวโดยไม่มีสัญญาเงินกู้

1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการออม (Savings) นั้น นักเศรษฐศาสตร์จะอาศัยแนวความคิดว่าด้วยการบริโภคเข้ามาช่วยในการอธิบาย โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

1.4.1 ทฤษฎีสम्मติฐานรายได้สมบูรณ์

ทฤษฎีสम्मติฐานรายได้สมบูรณ์ตามแนวคิดของ Keynes มีสมมติฐานว่าโดยปกติแล้วคนเราจะมีการบริโภคเพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่การบริโภคจะไม่เพิ่มขึ้นเท่ารายได้ ฉะนั้นเมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้ช่องว่างระหว่างรายได้กับการบริโภคว่างขึ้น และช่องว่างดังกล่าวนี้ก็คือการออมนั่นเอง เพราะส่วนต่างระหว่างรายได้กับการบริโภคก็คือการออม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเมื่อคนเรามีรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนของรายได้ทั้งนี้สามารถอธิบายได้โดย

$$C = a + bY$$

เมื่อ C = การบริโภคที่แท้จริง

Y = รายได้สุทธิที่สามารถใช้จ่ายได้จริง

b = ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย และถูกสมมติว่าคงที่ขณะใดขณะหนึ่งซึ่งเกิดจาก dc / dy หรือมีสัญลักษณ์อีกอย่างว่า MPC

a = ค่า intercept ที่แสดงว่าแม้ไม่มีรายได้ใดๆ การบริโภคก็ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โดย a จะมีค่าคงที่

และ $Y = C + S$

เมื่อ S = การออม

ดังนั้น $S = Y - C$

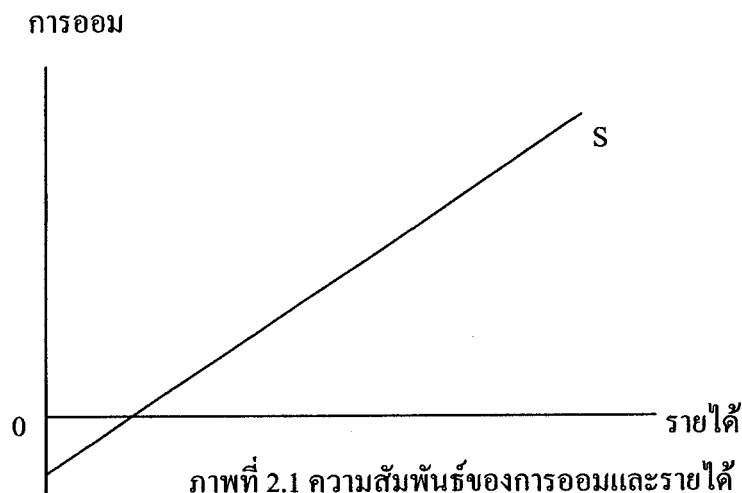
$$= Y - (a + bY)$$

หรือ $S/Y = 1 - (a + bY)/Y$

หรือ $APS = 1 - a/Y - b$

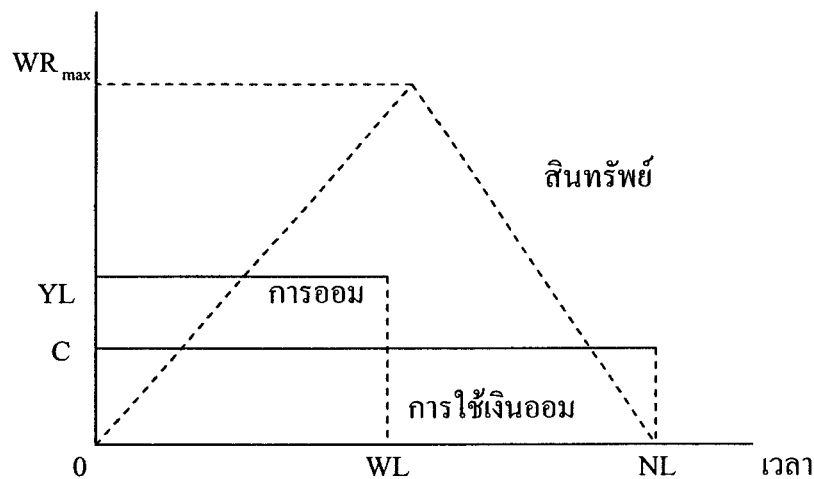
เมื่อ APS = ความโน้มเอียงในการออมเฉลี่ย

จากสมการข้างต้นจะเห็นได้ว่าเมื่อรายได้ (Y) เพิ่มขึ้น ในขณะที่ a และ b คงที่ APS จะเพิ่มขึ้นหรือกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นการออมเฉลี่ยจะเพิ่มขึ้นนั่นเองและเส้นการออมเฉลี่ยจะมีลักษณะดังภาพ

1.4.2 ทฤษฎีวงจรชีวิตของการบริโภคและการออม

ทฤษฎีวงจรชีวิตมีสมมติฐานว่าปัจเจกบุคคลจะวางแผนการบริโภคและการออมในระยะยาว เพื่อจัดสรรการบริโภคของตัวเองในแนวทางที่ดีที่สุดที่จะเป็นไปได้ตลอดช่วงชีวิตของเขา และการออมเกิดจากการที่ปัจเจกบุคคลไม่บริโภคในปัจจุบันแต่จะเก็บไว้เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการบริโภคในอนาคต ตามแนวทฤษฎีนี้ โครงสร้างอายุของประชากรเป็นตัวกำหนดที่สำคัญอย่างหนึ่งของพฤติกรรมการบริโภคและการออม

ภาพที่ 2.2 รายได้ การบริโภค การออมตามทฤษฎีวงจรชีวิตของการบริโภค และการออมในช่วงอายุการทำงาน WL ปี ปัจเจกบุคคลจะทำการออมสะสมสินทรัพย์ หลังชีวิตการทำงาน เขาจะใช้จ่ายเงินจากการออมในช่วงเวลา NL-WL ที่เหลือ การบริโภคคงที่ที่ระดับ C สินทรัพย์จะถูกใช้หมดเมื่อสิ้นอายุของเขา

จากภาพที่ 2.2 สมมติว่าบุคคลหนึ่งมีชีวิตจนถึงอายุ NL ปี ทำงานมีรายได้ปีละ YL เป็นเวลา WL ปี หลังจากนั้นจึงเกษียณและมีชีวิตหลังเกษียณเป็นเวลา NL-WL ปี ปีที่ 1 คือปีแรกของการทำงาน (แนวคิดนี้เป็นแนวคิดอย่างง่าย โดยไม่ได้คำนึงถึงการบริโภคของช่วงชีวิตก่อนการทำงาน แต่จะพิจารณาการบริโภคเริ่มต้นตั้งแต่ปีแรกของชีวิตการทำงานเป็นต้นไป จึงกำหนดให้ปีที่ 1 คือปีแรกของการทำงาน) และจะไม่พิจารณาถึงความไม่แน่นอนของอายุและช่วงเวลาการทำงาน และสมมติว่าไม่มีการจ่ายดอกเบี้ยจากการออม และราคาสินค้าคงที่ ข้อสมมตินี้จะมีผลให้เงินออมในปัจจุบัน 1 บาท เท่ากับเงินที่ได้รับในอนาคต 1 บาท

จากข้อสมมติดังกล่าวสามารถอธิบายเกี่ยวกับการตัดสินใจในการออมและการบริโภคได้ ดังนี้

1. บุคคลผู้นี้สามารถบริโภคตลอดชีวิตได้มากน้อยเพียงใด จากช่วงเวลาการทำงานของเขา เป็นเวลา WL ปี มีรายได้ปีละ YL บาท ทำให้รายได้ตลอดชีวิตของเขาเท่ากับ $YL \times WL$ (รายได้ต่อปี คูณกับจำนวนปีทำงาน) ดังนั้นการบริโภคตลอดชีวิตของเขาจึงไม่สามารถสูงกว่ารายได้ตลอดชีวิตก่อนนี้ได้ นอกจากนี้เขามีทรัพย์สินหรือมรดกมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งกรณีนี้สมมติว่าไม่มี

2. เขาจะแบ่งการบริโภคตลอดชีวิตอย่างไร สมมติว่าเขาชอบการบริโภคแบบคงที่ โดยแบ่งการบริโภคเป็นจำนวนเท่าๆ กัน ตลอดทุกระยะเวลา (ในที่นี้ช่วงเวลาคือช่วง 1 ปี) ผลก็คือการบริโภคของเขาในช่วงเวลาหนึ่งๆ จะไม่ได้พิจารณาจากรายได้ปัจจุบันเท่านั้น แต่พิจารณาจากรายได้ตลอดชีวิต

ดังนั้น จากการที่การบริโภคตลอดชีวิตเท่ากับรายได้ตลอดชีวิต สามารถเขียนความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$C \times NL = YL \times WL$$

การบริโภคใน 1 ช่วงเวลาจะเป็นสัดส่วนของรายได้จากค่าจ้างแรงงานของเขา

$$C = (WL / NL) \times YL$$

สัดส่วน WL / NL คือ สัดส่วนของช่วงชีวิตการทำงานต่ออายุทั้งชีวิต ในแต่ละปีของการทำงานของเขา เขาจะบริโภครายได้ของเขาเพียงส่วนหนึ่ง โดยส่วนที่บริโภคเท่ากับสัดส่วนของช่วงชีวิตการทำงานต่ออายุทั้งชีวิตของเขา

การออมและการใช้เงินออม (Saving and Dissaving)

ส่วนของรายได้ที่ไม่ได้ใช้ไปเพื่อการบริโภคจะถือเป็นการออม ดังนั้นสามารถเขียนสมการการออมได้ว่าเท่ากับรายได้ที่สามารถใช้จ่ายลบด้วยการบริโภค ดังนี้

$$S = YL - C = \left[(NL - WL) / NL \right] \times YL$$

อัตราการออมตลอดช่วงชีวิตการทำงานจะเท่ากับสัดส่วนของชีวิตหลังการเกษียณต่ออายุตลอดชีวิต (ซึ่งเท่ากับ $(NL - WL) / NL$)

จากภาพที่ 2.2 แสดงแบบแผนการบริโภค การออม และการใช้จ่ายเงินออมตลอดช่วงชีวิตของบุคคลหนึ่งเขาจะบริโภคในอัตราที่คงที่ซึ่งเท่ากับ C ทำให้การบริโภครวมเท่ากับ $C \times NL$ การบริโภครวมดังกล่าวใช้จ่ายมาจากส่วนของรายได้ในช่วงการทำงาน ในขณะที่ในช่วงหลังเกษียณใช้จ่ายออกมาจากส่วนหนึ่งของเงินออมที่ได้สะสมมาในช่วงการทำงาน ดังนั้นพื้นที่ $(YL - C) \times WL$

จะเท่ากับ $C \times (NL - WL)$ หรือ อีกนัยหนึ่งคือ การออมระหว่างปีที่ทำงานเท่ากับการใช้จ่ายเงินออมในช่วงหลังเกษียณ

สินทรัพย์

ผลของการออมในช่วงการทำงาน ทำให้บุคคลเกิดการสะสมสินทรัพย์ จากภาพที่ 2.2 แสดงให้เห็นว่าความมั่งคั่งหรือสินทรัพย์ของบุคคลจะสะสมในช่วงการทำงาน และขึ้นสู่ระดับสูงสุดเมื่อตอนเกษียณ และหลังจากนั้นสินทรัพย์จะค่อยๆ ลดลง เพราะถูกนำออกมาใช้บริโภค

ระดับของสินทรัพย์ที่สูงสุดเขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ WR_{max} จะเท่ากับ $C \times (NL - WL)$ ซึ่งเท่ากับการบริโภครวมตลอดช่วงหลังเกษียณ ดังนั้น

$$WR_{max} = C \times (NL - WL)$$

หากผู้บริโภคไม่มีความมั่งคั่งมาก่อน และมีรายได้คงที่ เขาจะออมระหว่างการทำงานและนำมาใช้บริโภคช่วงหลังชีวิตการทำงาน

การบริโภคกรณีที่มีสินทรัพย์เริ่มต้น

การบริโภคกรณีที่มีสินทรัพย์เริ่มต้น อาจเกิดจากการสะสมเงินออม การเปลี่ยนแปลงในราคาของสินทรัพย์ เช่น หุ้น หรือ การได้มรดก เป็นต้น สมมติว่า ณ จุดเวลา T ในช่วงชีวิตของบุคคลหนึ่ง เขามีทรัพย์สินเท่ากับ WR และจะมีชีวิตการทำงานเหลืออยู่เท่ากับ $WL - T$ ปี โดยมีรายได้ปีละ YL เขาจะมีชีวิตอยู่นับแต่จุดเวลา T อีกทั้งสิ้น $NL - T$ ปี เขามีความมั่งคั่ง ณ เวลานั้นเท่ากับ WR การบริโภคตลอดชีวิตของเขาจะเท่ากับ

$$C \times (NL - T) = WR + (WL - T) \times YL$$

จะเห็นว่า WR และรายได้ตลอดช่วงชีวิตของเขาจะเป็นแหล่งเงินสำหรับใช้จ่ายเพื่อบริโภคตลอดช่วงชีวิตของเขา ดังนั้น สามารถเขียนสมการการบริโภคในแต่ละช่วงเวลาได้ดังนี้

$$C = aWR + cYL$$

$$\text{โดย } a = 1 / (NL - T)$$

$$c = (WL - T) / (NL - T)$$

$$\text{และ } WL > T$$

ทฤษฎีวงจรชีวิตของการบริโภคและการออม เชื่อว่าการบริโภคของบุคคลในขณะใดขณะหนึ่ง ไม่ได้ขึ้นกับเฉพาะรายได้ในขณะนั้นเท่านั้น แต่ขึ้นกับรายได้ตลอดช่วงชีวิตของเขา โดยเขาพยายามแบ่งการบริโภคในแต่ละช่วงเวลาให้เท่าๆ กัน ทั้งนี้หากถ้าบุคคลนั้นมีสินทรัพย์เริ่มต้น ทั้งสินทรัพย์เริ่มต้นและรายได้ตลอดชีวิตจะเป็นแหล่งเงินสำหรับการบริโภค และถ้าหากช่วงเวลาการทำงานยาวขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาหลังเกษียณ เขาก็จะบริโภคเพิ่มขึ้น เนื่องจากรายได้ตลอดชีวิตของเขาจะเพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาของการใช้เงินออมเพื่อการบริโภคหลังเกษียณ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการออมในสถาบันการเงิน

สถาบันการเงินทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงินในการระดมเงินทุนจากผู้ออมเพื่อส่งต่อไปยังผู้ขาดแคลนแต่ประสงค์จะใช้เงินทุน ทำให้เงินทุนเกิดการหมุนเวียนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ สถาบันการเงินในประเทศไทยมีหลายประเภท โดยแต่ละประเภทมีแหล่งที่มาของเงินทุนและลักษณะการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะของสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาต การจัดกลุ่มของสถาบันการเงินสามารถแบ่งได้ดังนี้ (อัญญา ชันชวิทย์ 2545: 88-93)

2.1 ธนาคารพาณิชย์ เป็นสถาบันการเงินที่เก่าแก่และยังดำรงความเป็นสถาบันการเงินที่สำคัญที่สุดในตลาดการเงินของไทย ธนาคารพาณิชย์ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจการธนาคารพาณิชย์ ทำการรับฝากเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม ซึ่งก็คือ บัญชีเงินฝากประเภทกระแสรายวัน และบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ และเงินที่จะต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาที่กำหนดซึ่งก็คือ บัญชีเงินฝากประเภทประจำ แล้วใช้เงินที่ได้รับฝากไปใช้ประโยชน์ในการปล่อยสินเชื่อ ลงทุนซื้อขายตราสารทางการเงินที่เปลี่ยนมือได้ และทำธุรกรรมแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

2.2. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นสถาบันการเงินที่ยังดำรงหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงินระดมเงินทุนจากผู้ออมและพักไว้ก่อนจะจัดสรรไปยังผู้ที่ขาดแคลนเงินทุน แต่การระดมหรือการจัดสรรเงินทุนอาจมีเงื่อนไขพิเศษเป็นการเฉพาะ ทำให้การจัดตั้งต้องทำขึ้นภายใต้กฎหมายพิเศษ เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์

2.3. สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ โดยสถาบันการเงินเหล่านี้อาจทำหน้าที่เหมือนหรือแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์บ้างในบางส่วน แต่ทั้งหมดก็ล้วนมีบทบาทในการทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินคือ การออมและการให้กู้ยืม สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ออมทรัพย์ ไร่รับจ่านำ (วรรมณี ชลนภาสฤติย์ 2543: 69-82)

3. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดการออม

3.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการออม

3.1.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

(1) รายได้ โดยเฉพาะรายได้ที่แท้จริงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดการออมของบุคคล เพราะเงินออมก็คือรายได้หลังจากที่ได้ใช้จ่ายใช้สอยไปเพื่อการบริโภคแล้ว ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มักจะนำไปบริโภคมากกว่านำไปออม ดังนั้นหากลดการบริโภคลง โดยเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือยก็จะเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้การออมเพิ่มสูงขึ้นได้

(2) ทรัพย์สิน เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดขนาดการออม เพราะถ้ามีบุคคลที่มีการสะสมทรัพย์สินไว้สูง ความสามารถในการออมของบุคคลก็จะสูงตามไปด้วย

(3) ลักษณะการกระจายรายได้ หากมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น ความสามารถในการเก็บออมของบุคคลก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย แต่หากมีการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรมการออมก็จะไม่สามารถเพิ่มขึ้นได้เลย

(4) อัตราดอกเบี้ย เป็นผลตอบแทนจากการนำเงินไปออมไว้กับสถาบันการเงิน หากอัตราดอกเบี้ยสูงทำให้ได้รับผลตอบแทนสูง บุคคลก็จะนำเงินไปออมกับสถาบันการเงินมากขึ้น หากอัตราดอกเบี้ยต่ำทำให้ได้รับผลตอบแทนต่ำ บุคคลก็จะเก็บเงินออมไว้ที่สถาบันการเงินลดลง

(5) ระดับราคาถ้าราคาสินค้าอยู่ในระดับต่ำบุคคลก็จะมีรายได้ที่เหลือจากการซื้อสินค้าและบริการเก็บไว้ในรูปของเงินออม ถ้าราคาสินค้าอยู่ในระดับสูง เงินออมของบุคคลก็จะมีน้อย

(6) การบริโภค เป็นปัจจัยโดยตรงที่มีผลต่อการออม เพราะถ้าบุคคลบริโภคมากก็จะมีเงินเหลือเพื่อเก็บออมน้อยหรือไม่มีเลย

(7) ภาษี อาจมีผลต่อการออมได้ เมื่อมีการเก็บภาษีมากขึ้น จะทำให้การออมของบุคคลลดน้อยลง ดังนั้นมาตรการที่จะสนับสนุนการออมให้เพิ่มขึ้นคือ ลดภาษีลง

(8) จำนวนสาขาของสถาบันการออมหากมีมากจะทำให้โอกาสในการออมของบุคคลได้ง่ายขึ้น เนื่องจากสะดวกในการติดต่อ

3.1.2 ปัจจัยทางสังคม

(1) จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว จะเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะออมได้หรือไม่ ถ้าจำนวนผู้มีเงินได้ในครอบครัวสูง โอกาสที่จะออมก็จะเป็นไปได้มากกว่าครอบครัวที่มีจำนวนผู้มีเงินได้น้อย

(2) เป้าหมายการออม ผู้ที่มีเป้าหมายในการออมมักจะมีแนวโน้มที่จะมีปริมาณการออมสูงกว่าผู้ที่ไม่มีความหมายในการออม

(3) ทัศนคติในการบริโภค หากบุคคลมีความคิดที่จะนำเงินที่หาได้มาบริโภคสินค้าและบริการจนหมด การออมก็จะไม่มี เพราะเชื่อว่าเงินจะเสื่อมค่าลงในอนาคตหากเก็บไว้ นอกจากนี้การบริโภคตามแฟชั่นก็จะทำให้การออมมีน้อยลงเช่นกัน

(4) อายุ มีผลต่อการออมตามทฤษฎีการบริโภคตามช่วงอายุขัย คือผู้ที่มีอายุในวัยกลางชีวิตซึ่งมักเป็นวัยทำงานจะมีการออมสูงกว่าในวัยตอนต้นและวัยปลายชีวิต

(5) การศึกษา โดยทั่วไปผู้ที่มีการศึกษาสูงจะออมมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีการศึกษาสูงมักมีรายได้สูงกว่า หรือมีเงินนั้นก็เข้าใจในความสำคัญของการออมมากกว่า

(6) อาชีพ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออม เพราะนอกจากความแตกต่างกันของอาชีพ จะทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของรายได้แล้ว ลักษณะของบางอาชีพก็จำเป็นต้องมีการออมไปในตัว

(7) ขนาดของครอบครัวจะมีผลต่อการออม โดยเฉพาะครอบครัวใหญ่ที่มีจำนวนสมาชิกใน การดูแลมาก การออมก็จะน้อย

(8) ธรรมเนียมในบ้านและที่ดิน เป็นสาเหตุหนึ่งที่มีผลกระทบกับการออม เพราะผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินเรียบร้อยแล้ว ย่อมอยู่ในฐานะที่จะเก็บออม ได้ดีกว่าผู้ที่ยังเป็นหนี้ค้ำที่อยู่อาศัย

(9) สภาพภูมิศาสตร์และเขตที่อยู่อาศัย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออม เพราะถ้าแหล่งที่อยู่อาศัยสะดวกต่อการไปแหล่งออม การออมก็จะเพิ่มขึ้นได้

(10) ความพร้อมของสถาบันการออม ที่ให้ความสะดวกทั้งระบบการออมและการติดต่อก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการออม

(11) การโฆษณาและสิ่งจูงใจ เป็นผลให้ผู้ออมตื่นตัวและมีความต้องการที่จะออมมากขึ้นตามแรงโฆษณาและสิ่งจูงใจ

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออม

สุชาติดา ถิระกุล และคณะ (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การออมภาคครัวเรือน โดยใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา ระหว่างปี พ.ศ. 2510-2523 ของกองบัญชีรายได้ประชาชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดพฤติกรรมกรรมการออมภาคครัวเรือนไทย และเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมของไทย ญี่ปุ่น และฟินแลนด์ สำหรับวิธีการศึกษาได้สร้างสมการเพื่ออธิบายพฤติกรรมกรรมการออม โดยแยกตามองค์ประกอบของการออม ได้แก่ การออมในรูปสินทรัพย์ถาวร การออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงิน และการออมอื่นๆ ตัวแปรที่นำมาศึกษาก็ประกอบด้วยปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการออม (ได้แก่ รายได้) ปัจจัยที่กำหนดสิ่งจูงใจ (ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย ระดับราคา และอัตราเงินเฟ้อ) และปัจจัยที่กำหนดโอกาสในการออม (ได้แก่ จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมกรรมการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ รายได้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน และการคาดหมายเกี่ยวกับราคา ซึ่งจากผลการศึกษาปรากฏว่าได้ผลยังไม่เป็นที่พอใจนัก เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลการออมของภาคครัวเรือน ซึ่งเป็นตัวรวมข้อผิดพลาดทางสถิติทั้งจากด้านรายได้และรายจ่าย นอกจากนี้ข้อมูลที่ใช้ในการทำแบบจำลองมีเพียง 14 ปี เท่านั้น ทำให้ไม่สามารถสร้างแบบจำลองอธิบายพฤติกรรมในแง่ dynamic ได้ จึงต้องพิจารณาในแง่ static ทำให้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงตามวัฏจักรเศรษฐกิจของตัวแปรทางการออมนี้ได้

สำหรับผลการเปรียบเทียบการออมภาคครัวเรือนระหว่างไทย ญี่ปุ่น และฟินแลนด์นั้น พบว่า ในญี่ปุ่นและฟินแลนด์ ครัวเรือนที่หัวหน้าครัวเรือนมีอายุน้อย และสูงอายุ อัตราการออมจะต่ำกว่าครัวเรือนที่หัวหน้าครัวเรือนมีอายุปานกลาง สำหรับประเทศไทยพบว่าครัวเรือนที่มีหัวหน้าครอบครัวมีอายุปานกลาง (40-49 ปี) กลับมีอัตราการออมต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีภาระในการเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่บุตรหลาน ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น อัตราการออมจึงต่ำลง

สุจิตรา บัวใบ (2527) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของครัวเรือนไทยในเขตเมืองและในเขตชนบทของประเทศไทย โดยแบ่งการพิจารณาเป็นรายภาคประกอบไปด้วย กทม. (รวมทั้งนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ) ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งแต่ละภาคจะแบ่งแยกเป็นเขตเมือง เขตชนบท และได้สร้างแบบจำลองพฤติกรรมกรรมการออมภาคครัวเรือน และแบบจำลองความต้องการออมในลักษณะต่างๆ ที่อยู่ในความนิยมของครัวเรือน ประกอบด้วยความต้องการออมในรูปของเงินสด ความต้องการออมในรูปของเงินฝากธนาคารออมสิน และสลากออมสิน ความต้องการออมในรูปของเงินฝากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินต่างๆ ความต้องการออมในรูปกรรมธรรม์ประกันชีวิต โดยในการศึกษาได้ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามโครงการ

ระดมเงินออมปี พ.ศ. 2523 ของธนาคารแห่งประเทศไทย

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า คริวเรือนส่วนใหญ่มีการออมในรูปแบบของการถือสินทรัพย์ทางการเงินในระบบต่อสินทรัพย์การเงินรวมสูงกว่าสินทรัพย์ทางการเงินนอกระบบทั้งนี้ยกเว้นในเขตชนบท กทม. และ 3 จังหวัดรอบนอกที่มีสัดส่วนการถือสินทรัพย์ทางการเงินนอกระบบสูงกว่าในระบบ ซึ่งสินทรัพย์ทางการเงินที่อยู่ในความนิยมได้แก่ เงินฝากธนาคารพาณิชย์ กรมธรรม์ประกันชีวิต เงินฝากธนาคารออมสินและสลากออมสิน ส่วนรูปแบบของสินทรัพย์ทางการเงินนอกระบบ ได้แก่ การเล่นแชร์ และการให้กู้ยืม สำหรับเหตุผลสำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจออมรูปแบบต่างๆ ได้แก่ สถานที่ตั้งของสถาบันการเงิน ความสามารถในการถอนเงินและผลตอบแทนที่ได้รับ โดยในการออมมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในยามชราและยามเจ็บป่วย เพื่อการศึกษา เพื่อป้องกันการสูญหาย ผลตอบแทน และสถานที่ตั้งของสถาบันการเงิน มีบทบาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการอธิบายความต้องการออมดังกล่าวของคริวเรือน นอกจากนี้ในการศึกษานี้ยังได้วิเคราะห์แบบจำลองการออมของภาคคริวเรือน โดยจำแนกตามอายุของหัวหน้าครอบครัวและชั้นรายได้ กรณีจำแนกตามชั้นอายุของหัวหน้าครอบครัวพบว่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออมของคริวเรือนในแต่ละภาคส่วนใหญ่ไม่ได้แสดงความสัมพันธ์อย่างแน่ชัดกับชั้นอายุ สำหรับกรณีแยกตามชั้นรายได้พบว่าเมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้น ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออมเพิ่มขึ้นตาม

สนธยา นริสศิริกุล (2535: 92-98) ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การออมภาคคริวเรือนไทย ปี พ.ศ. 2517-2533 ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจออมเงินในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินส่วนใหญ่จะคำนึงถึงความปลอดภัย ความมั่นใจในสถาบันการเงิน และผลตอบแทนที่ได้รับจากการออม ในด้านการตัดสินใจออมเงินในรูปแบบเงินฝากกับสถาบันการเงินพบว่า เกิดจากความพอใจในด้านการบริการต่างๆ และความเสถียรที่อาจเกิดขึ้น ส่วนในด้านการตัดสินใจในการออมนอกสถาบันการเงินพบว่า มีสาเหตุมาจากผลตอบแทนซึ่งได้รับมากกว่าการออมในสถาบันการเงิน วัตถุประสงค์สำคัญในการออม คือ เพื่อเป็นทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล เพื่อใช้ในยามชราและซื้ออสังหาริมทรัพย์ ส่วนปัจจัยสำคัญในการกำหนดการออมภาคคริวเรือนไทยก็คือ รายได้ต่อหัวจากแรงงาน อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงที่คาดว่าจะได้รับจากสินทรัพย์ทางการเงิน และจำนวนสาขาของสถาบันการเงิน

บุญบง ศรีสันต์ (2542 : 77-85) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีการออมทรัพย์น้อยลง และเก็บไว้ในรูปของสินทรัพย์ทางการเงินในระบบมากที่สุด รองลงไปที่สินทรัพย์ทางการเงินนอกระบบและสินทรัพย์ถาวร ตามลำดับ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการออม ได้แก่ รายได้ ภาระพึ่งพิง อายุ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และผลตอบแทน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมในรูปแบบของสินทรัพย์ทางการเงินในระบบ ได้แก่ ผลตอบแทน อายุ การเข้าถึงสถาบันการเงิน รายได้ และ

ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินนอก
ระบบ ได้แก่ การเข้าถึงสถาบันการเงิน อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ผลตอบแทน และระดับ
การศึกษา ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมด้วยสินทรัพย์ถาวรนั้น ได้แก่ อายุ ภาวะ
พึ่งพิง รายได้ และระดับการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 10,000 คน สำหรับขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จะกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณตามสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยยอมรับระดับค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ 10% หรือร้อยละ 0.1 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของสิ่งตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนของการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ให้ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.1

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{10,000}{1+10,000 \times (0.1)^2} \\ &= 99.99 \\ &= 100 \end{aligned}$$

จากขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณตามสูตรของ Taro Yamane จำนวน 100 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนเพื่อความคลาดเคลื่อนจากการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่ได้อีก 20% ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะเท่ากับ 120 คน

เนื่องจากประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน จากพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยจึงใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อิงหลักความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) โดยการกำหนดโควตา (Quota Sampling) ซึ่งใช้กลุ่มบริษัทเป็นหลักเกณฑ์ในการกำหนด โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มบริษัท และในแต่ละกลุ่มบริษัทกำหนดให้มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 30 คน ดังนี้

- กลุ่มบริษัทที่ 1 พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จำนวน 30 คน
- กลุ่มบริษัทที่ 2 พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จำนวน 30 คน
- กลุ่มบริษัทที่ 3 พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จำนวน 30 คน
- กลุ่มบริษัทที่ 4 พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนผู้พึงพิง โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบและเติมคำตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สิน และการออม โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบ เติมคำตอบ และมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม เช่น แรงจูงใจในการออม รูปแบบการออม และการเก็บออม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ซึ่งก่อนการสำรวจข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบแบบสอบถาม (pre-test) กับพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คน เพื่อทดสอบ
ความชัดเจนของคำถามและความยากง่ายในการตอบ หลังจากนั้นได้ทำการแก้ไขแบบสอบถาม
แล้วนำข้อคำถามที่เป็น Rating Scale ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี Reliability Analysis จาก
โปรแกรม SPSS for Window ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.849 แล้วนำ
แบบสอบถามไปสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary
Data) ที่ได้มาจากการสำรวจแบบสอบถาม (Survey Method) ที่แจกให้กับพนักงานโรงงาน
อุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 120 คน สำหรับวิธีการแจก
แบบสอบถามผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับตัวแทนของพนักงาน จำนวน 4 กลุ่มบริษัท กลุ่ม
บริษัทละ 1 คน คนละ 30 ชุด หลังจากนั้นตัวแทนแต่ละกลุ่มบริษัทนำแบบสอบถามที่ได้จำนวน
30 ชุด ไปสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคม
อุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี โดยสุ่มเลือกจากพนักงานที่ทำงานต่างแผนกกัน ซึ่งเริ่มเก็บ
ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 2551 ถึง วันที่ 30 มิถุนายน 2551

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาใน
การบรรยายในรูปแบบของตารางและกราฟ ซึ่งประกอบด้วย

4.1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นการแสดงค่าความถี่ของข้อมูลที่เก็บมา
ได้ โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละ (%) ตามสูตรการคำนวณ ดังนี้

ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{X \times 100}{N}$$

X คือ จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ
N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.1.2 การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central Tendency) เป็นการหาค่ากลางของข้อมูลเพื่อใช้เป็นตัวแทนของข้อมูลทั้งหมดในการเปรียบเทียบข้อมูลแต่ละชุด โดยไม่ต้องพิจารณาข้อมูลทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ คือ ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.1.3 การวัดการกระจายของข้อมูล (Measure of Variation) เป็นการอธิบายว่าข้อมูลแต่ละค่านั้นมีค่าที่ห่างกันมากน้อยเพียงใด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ คือ

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

S คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X คือ ข้อมูลแต่ละจำนวน

\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลในชุดนั้น
n	คือ	จำนวนข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4.2 วิเคราะห์พฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

4.3 ทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี โดยการทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยทางด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ประจำ (เงินเดือน) กับ พฤติกรรมการออมทางการเก็บออมโดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์คือ ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

การทดสอบความสัมพันธ์ด้วยวิธีไคสแควร์ (Chi-Square) เป็นการทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว หรือทดสอบความเป็นอิสระต่อกันระหว่างตัวแปรสองตัว คือ ตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการทดสอบความเป็นอิสระ คือจำนวนความถี่ของ กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเป็นส่วนประกอบของลักษณะต่างๆ ของตัวแปร และในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการทดสอบความสัมพันธ์หรือความเป็นอิสระระหว่างการเก็บออมกับ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา และรายได้ประจำ (เงินเดือน) ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ หรือมีความเป็น อิสระต่อกันหรือไม่ ตามสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ

χ^2	แทน ค่าไคสแควร์
O_{ij}	แทน ความถี่ที่ได้จากการสังเกตในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j
E_{ij}	แทน ความถี่ที่คาดหวังในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j
r	แทน จำนวนแถว
c	แทน จำนวนคอลัมน์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ
วิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร จากแบบสอบถามที่รวบรวมได้ครบถ้วน
จำนวนทั้งสิ้น 120 ชุด และแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยได้ดังนี้

- 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคม
อุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี
2. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคม
อุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี
- 3 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการออมของพนักงาน โรงงาน
อุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

1. ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคม อุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม
บางกะดี จังหวัดปทุมธานี สามารถอธิบายตามปัจจัยได้ 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา
โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

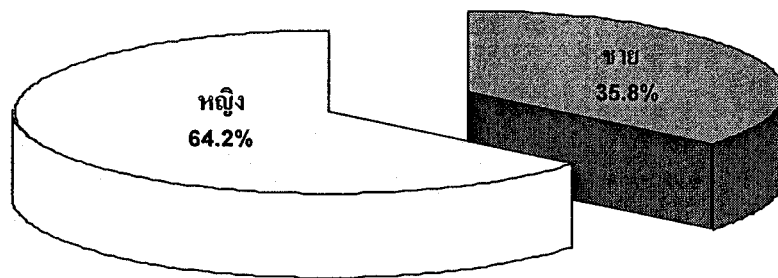
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ออม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	43	35.8
2. หญิง	77	64.2
รวม	120	100.0
อายุ		
1. ไม่เกิน 25 ปี	21	17.5
2. 26 - 35 ปี	64	53.3
3. 36 - 45 ปี	31	25.8
4. 46 - 55 ปี	2	1.7
5. มากกว่า 55 ปี	2	1.7
รวม	120	100.0
สถานภาพสมรส		
1. โสด	65	54.1
2. สมรส	50	41.7
3. เลิก / หย่า	5	4.2
4. หม้าย	0	0.0
รวม	120	100.0
ระดับการศึกษา		
1. มัธยมศึกษาตอนต้น	6	5.0
2. มัธยมศึกษาตอนปลาย	27	22.5
3. ปวส. / อนุปริญญา	14	11.7
4. ปริญญาตรี	70	58.3
5. ปริญญาโท / สูงกว่า	3	2.5
รวม	120	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่าพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี ที่ทำการศึกษา มีลักษณะดังนี้

เพศ

ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 77 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 64.2 เป็นเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8

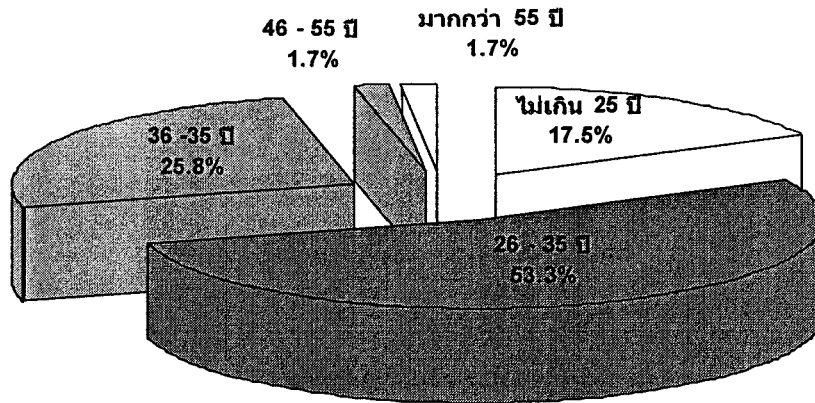
เพศ

ภาพที่ 4.1 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ

อายุ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 26 - 35 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา มีช่วงอายุระหว่าง 36 - 45 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ส่วนประชากรที่มีช่วงอายุระหว่าง 46 - 55 ปี และมีอายุมากกว่า 55 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เท่ากันสองกลุ่ม

อายุ

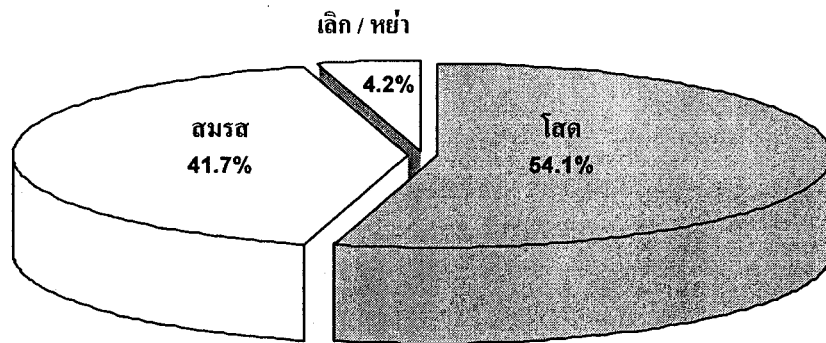

ภาพที่ 4.2 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามช่วงอายุ

สถานภาพสมรส

ผลการวิเคราะห์ พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโสด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาสมรสแล้ว จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 นอกนั้น เลิก / หย่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และในการสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ไม่พบประชากรที่เป็นหม้าย

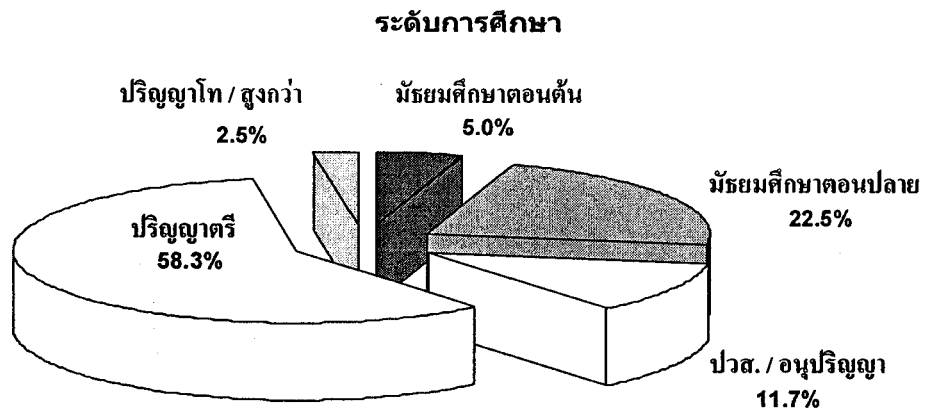
สถานภาพสมรส

ภาพที่ 4.3 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามสถานภาพสมรส

ระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 การศึกษาระดับ ปวส./อนุปริญญา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 การศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และมีการศึกษาระดับปริญญาโท / สูงกว่า จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ภาพที่ 4.4 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมเขตนิกมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา

1.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับขนาดครัวเรือน
จำนวนผู้พึ่งพิง รายได้ ค่าใช้จ่าย ภาระหนี้สิน โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ ดังตารางที่ 4.2 – 4.5

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามขนาดครัวเรือนและผู้พึงพิง

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดครัวเรือน $\bar{X} = 4.43$ S.D. = 1.58		
1 คน	2	1.7
2 คน	6	5.0
3 คน	27	22.5
4 คน	34	28.3
5 คน	21	17.5
6 คน	16	13.3
7 คน	7	5.8
8 คน	4	3.3
9 คน	2	1.7
10 คน	1	0.8
จำนวนผู้พึงพิง $\bar{X} = 1.20$ S.D. = 1.24		
ไม่มี	49	40.9
1 คน	25	20.8
2 คน	29	24.2
3 คน	10	8.3
4 คน	6	5.0
5 คน	1	0.8

จากตารางที่ 4.2 พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมามี 3 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 มี 5 คน ร้อยละ 17.5 มี 6 คน ร้อยละ 13.3 มี 7 คน ร้อยละ 5.8 มี 2 คน ร้อยละ 5.0 มี 8 คน ร้อยละ 3.3 มี 9 คน และ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เท่ากัน สองกลุ่ม ส่วนสมาชิกในครัวเรือน 10 คน มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.8

พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ไม่มีผู้พึ่งพิง คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมา มีผู้พึ่งพิงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 มีจำนวน 1 คน ร้อยละ 20.8 มีจำนวน 3 คน ร้อยละ 8.3 มีจำนวน 4 คน ร้อยละ 5.0 และมีผู้พึ่งพิงจำนวน 5 คน มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.8 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 47 คน มีผู้พึ่งพิง ซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษา ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 41 คน มีผู้พึ่งพิง เป็นผู้สูงอายุ และจำนวน 5 คน มีบุคคลซึ่งเป็นผู้พึ่งพิงอื่นๆ

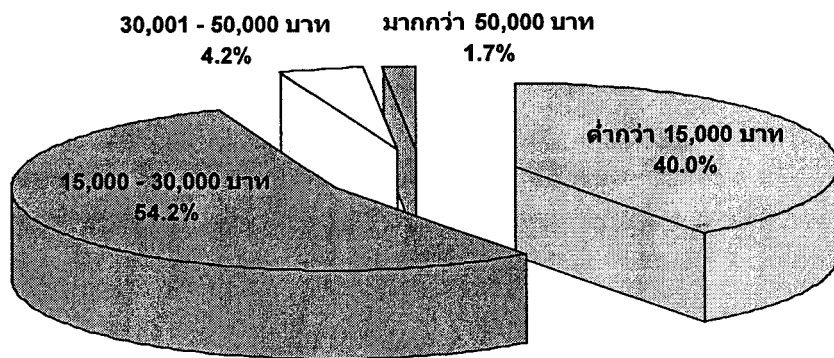
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามช่วงรายได้

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
เงินเดือน		
1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	48	40.0
2. 15,000 – 30,000 บาท	65	54.1
3. 30,001 – 50,000 บาท	5	4.2
4. มากกว่า 50,000 บาท	2	1.7
รวม	120	100.0
รายได้อื่นๆ		
1. ไม่มีรายได้อื่นๆ	106	88.4
2. 1,000 – 5,000 บาท	9	7.5
3. 5,001 – 10,000 บาท	4	3.3
4. มากกว่า 10,001 บาท	1	0.8
รวม	120	100.0
รายได้อื่นๆ ได้มาจาก		
1. เงินได้จากค่าเช่าสินทรัพย์ถาวร เช่น ค่าเช่าบ้าน, ค่าเช่าที่ดิน	2	1.7
2. เงินได้จากอาชีพรับจ้าง	4	3.3
3. เงินได้จากการลงทุนทำธุรกิจ	8	5.8

รายได้ประจำ (เงินเดือน)

จากตารางที่ 4.3 พบว่าพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ประจำคือ เงินเดือน ระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมา มีเงินเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 เงินเดือนระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเงินเดือนมากกว่า 50,000 บาท มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

เงินเดือน

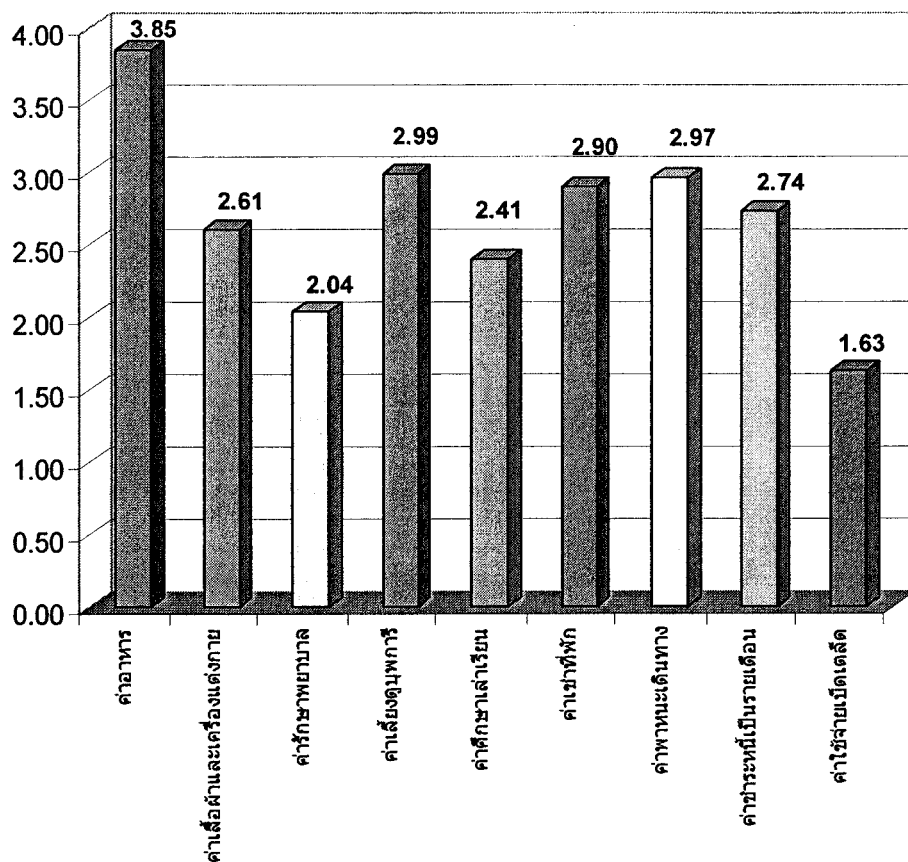
ภาพที่ 4.5 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามช่วงรายได้ประจำ (เงินเดือน)

สำหรับรายได้อื่นๆ พบว่าพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีเฉพาะรายได้ประจำซึ่งเป็นเงินเดือนไม่มีรายได้ อื่นๆ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 และมีรายได้อื่นๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 โดยจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 มีรายได้อื่นๆ ในช่วง 1,000 – 5,000 บาท ต่อเดือน รองลงมา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีรายได้อื่นๆ ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท และจำนวน 1 คน คิด เป็นร้อยละ 0.8 มีรายได้อื่นๆ ต่อเดือนมากกว่า 10,001 บาท โดยส่วนใหญ่รายได้อื่นๆ ของผู้ตอบ แบบสอบถามมาจากเงินได้จากการลงทุนทำธุรกิจ รองลงมา คือ เงินได้จากอาชีพรับจ้าง และเงิน ได้จากค่าเช่าสินทรัพย์ถาวร เช่น ค่าเช่าบ้าน, ค่าเช่าที่ดิน

ตารางที่ 4.4 แสดงความคิดเห็นของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย	สัดส่วน						
	จำนวนผู้ตอบ	จำนวนผู้ตอบ	จำนวนผู้ตอบ	จำนวนผู้ตอบ	จำนวนผู้ตอบ	รวมจำนวน	\bar{X}
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ผู้ตอบ	S.D.
1. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	35 (29.9)	33 (28.2)	45 (38.5)	4 (3.4)	0 (0.0)	117 (100.0%)	$\bar{X} = 3.85$ S.D. = 0.90
2. ค่าเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย	1 (0.9)	12 (10.8)	52 (46.8)	35 (31.5)	11 (9.9)	111 (100.0%)	$\bar{X} = 2.61$ S.D. = 0.84
3. ค่ารักษาพยาบาลและค่ายา	2 (2.0)	3 (3.0)	23 (23.0)	41 (41.0)	31 (31.0)	100 (100.0%)	$\bar{X} = 2.04$ S.D. = 0.92
4. ค่าเลี้ยงดูบุพการี และบุคคลในอุปการะ	6 (5.5)	19 (17.3)	61 (55.5)	16 (14.5)	8 (7.3)	110 (100.0%)	$\bar{X} = 2.99$ S.D. = 0.91
5. ค่าศึกษาเล่าเรียน และค่าอุปกรณ์การเรียน	4 (4.4)	18 (20.0)	22 (24.4)	13 (14.4)	33 (36.7)	90 (100.0%)	$\bar{X} = 2.41$ S.D. = 1.29
6. ค่าเช่าที่พักอาศัย และค่าสาธารณูปโภค	11 (11.3)	24 (24.7)	26 (26.8)	16 (16.5)	20 (20.6)	97 (100.0%)	$\bar{X} = 2.90$ S.D. = 1.30
7. ค่าพาหนะเดินทาง	10 (8.8)	24 (21.2)	39 (34.5)	33 (29.2)	7 (6.2)	113 (100.0%)	$\bar{X} = 2.97$ S.D. = 1.06
8. ค่าชำระหนี้เป็นรายเดือน	6 (6.1)	19 (19.2)	32 (32.3)	27 (27.3)	15 (15.2)	99 (100.0%)	$\bar{X} = 2.74$ S.D. = 1.21
9. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าเลี้ยงโชค	0 (0.0)	5 (5.0)	13 (12.9)	23 (22.8)	60 (59.4)	101 (100.0%)	$\bar{X} = 1.63$ S.D. = 0.89

จากตารางที่ 4.4 เมื่อจัดลำดับค่าใช้จ่ายจากมากไปหาน้อย โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า ค่าใช้จ่ายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่ คือ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (ค่าเฉลี่ย 3.85) รองลงมา ได้แก่ ค่าเลี้ยงดูบุพการี (ค่าเฉลี่ย 2.99) ค่าพาหนะเดินทาง (ค่าเฉลี่ย 2.97) ค่าเช่าที่พักอาศัยและค่าสาธารณูปโภค (ค่าเฉลี่ย 2.90) ค่าชำระหนี้เป็นรายเดือน (ค่าเฉลี่ย 2.74) ค่าเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย (ค่าเฉลี่ย 2.61) ค่าศึกษาเล่าเรียนและอุปกรณ์การเรียน (ค่าเฉลี่ย 2.41) ค่ารักษาพยาบาลและค่ายา (ค่าเฉลี่ย 2.04) ส่วนค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าเลี้ยงโชค เป็นค่าใช้จ่ายที่พบน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.63)

ภาพที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
มูลค่าเฉลี่ยของรายจ่าย		
1. น้อยกว่า 25% ของรายได้	6	5.0
2. 25% - 50% ของรายได้	62	51.7
3. มากกว่า 50% ของรายได้	52	43.3
รวม	120	100.0

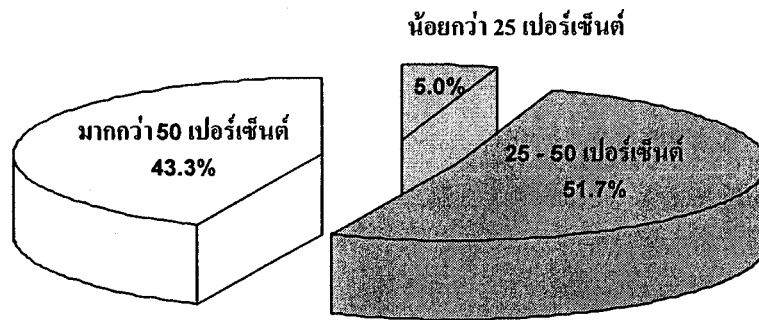
ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ภาระหนี้สิน		
1. มีหนี้สิน	84	70.0
2. ไม่มีหนี้สิน	36	30.0
รวม	120	100.0
มูลค่าเฉลี่ยของหนี้สิน		
1. น้อยกว่า 25% ของรายได้	37	44.0
2. 25% - 50% ของรายได้	35	41.7
3. มากกว่า 50% ของรายได้	12	14.3
รวม	84	100.0
สาเหตุของการเกิดหนี้สิน		
1. กู้ยืมมาเพื่อใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค	24	20.0
2. กู้ยืมมาเพื่อซื้อทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์	41	33.3
3. กู้ยืมมาเพื่อลงทุนในการประกอบอาชีพ	7	5.8
4. กู้ยืมมาเพื่อการศึกษาของตนเองหรือบุตรหลาน	12	10.0
5. อื่นๆ	0	0.0

มูลค่าเฉลี่ยของรายจ่าย

ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีมูลค่าเฉลี่ยของรายจ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 25% - 50% ของรายได้ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมา มีมูลค่าเฉลี่ยของรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 50% ของรายได้ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 และมีมูลค่าเฉลี่ยของรายจ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 25% ของรายได้ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

มูลค่าเฉลี่ยของรายจ่าย

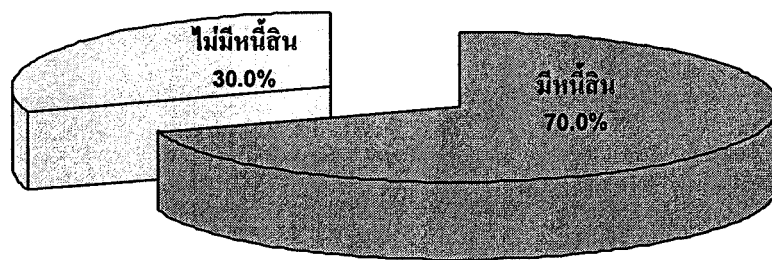

ภาพที่ 4.8 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามมูลค่าเฉลี่ยของรายจ่าย

หนี้สิน

ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีหนี้สิน จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 และไม่มีหนี้สิน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

หนี้สิน

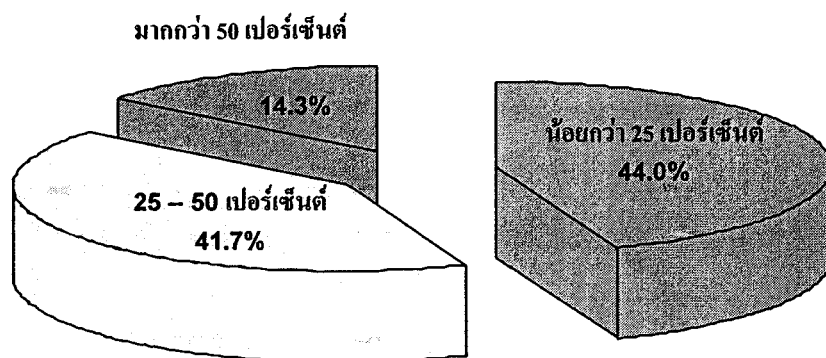

ภาพที่ 4.9 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามหนี้สิน

มูลค่าเฉลี่ยของหนี้สิน

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 84 คน ส่วนใหญ่มีมูลค่าเฉลี่ยของหนี้สินน้อยกว่า 25% ของรายได้ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา มูลค่าเฉลี่ยของหนี้สินระหว่าง 25% - 50% ของรายได้ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และมูลค่าเฉลี่ยของหนี้สินมากกว่า 50% ของรายได้ คิดเป็นร้อยละ 14.3 ของกลุ่มตัวอย่าง สาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้สินส่วนใหญ่กู้ยืมมาเพื่อซื้อทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา กู้ยืมมาเพื่อใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 กู้ยืมมาเพื่อการศึกษาของตนเองหรือบุตรหลาน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และกู้ยืมมาเพื่อลงทุนในการประกอบอาชีพ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

มูลค่าเฉลี่ยของหนี้สิน

ภาพที่ 4.10 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามมูลค่าเฉลี่ยของหนี้สิน

2. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

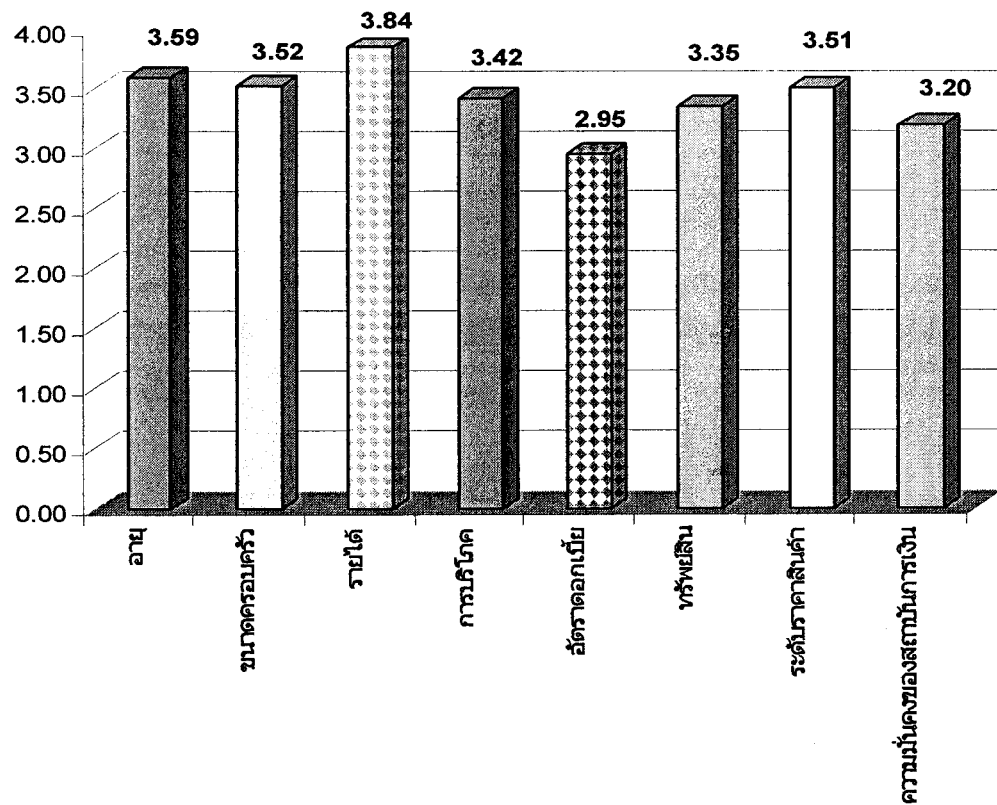
การวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี สามารถอธิบายตามพฤติกรรมได้เป็น 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยทางด้านแรงจูงใจในการเก็บออม เป็นการวิเคราะห์แรงจูงใจจากอายุ ขนาดครอบครัว รายได้ การบริโภค อัตราดอกเบี้ย ทรัพย์สิน ระดับราคาสินค้า และความมั่นคงของสถาบันการเงิน โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงความคิดเห็นของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเก็บออม	ความคิดเห็น						รวมจำนวนผู้ตอบ	\bar{X} S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. อายุ	5 (4.5)	10 (9.1)	30 (27.3)	45 (40.9)	20 (18.2)	110 (100.0%)	$\bar{X} = 3.59$ S.D. = 1.03	
2. ขนาดครอบครัว	2 (1.9)	6 (5.8)	44 (42.7)	38 (36.9)	13 (12.6)	103 (100.0%)	$\bar{X} = 3.52$ S.D. = 0.86	
3. รายได้	3 (2.6)	6 (5.2)	38 (32.8)	28 (24.1)	41 (35.3)	116 (100.0%)	$\bar{X} = 3.84$ S.D. = 1.05	
4. การบริโภค	1 (1.0)	10 (10.3)	43 (44.3)	33 (34.0)	10 (10.3)	97 (100.0%)	$\bar{X} = 3.42$ S.D. = 0.85	
5. อัตราดอกเบี้ย	9 (10.2)	28 (31.8)	20 (22.7)	20 (22.7)	11 (12.5)	88 (100.0%)	$\bar{X} = 2.95$ S.D. = 1.21	
6. ทรัพย์สิน	3 (3.5)	8 (9.3)	42 (48.4)	22 (25.6)	11 (12.8)	86 (100.0%)	$\bar{X} = 3.35$ S.D. = 0.94	
7. ระดับราคาสินค้า	9 (9.3)	10 (10.3)	19 (19.6)	41 (42.3)	18 (18.6)	97 (100.0%)	$\bar{X} = 3.51$ S.D. = 1.18	
8. ความมั่นคงของสถาบันการเงิน	8 (9.1)	13 (14.8)	33 (37.5)	21 (23.9)	13 (14.8)	88 (100.0%)	$\bar{X} = 3.20$ S.D. = 1.14	

จากตารางที่ 4.6 เมื่อจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมโดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความเห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุดเป็นลำดับแรก คือ รายได้ (ค่าเฉลี่ย 3.84) ลำดับที่สอง คือ อายุ (ค่าเฉลี่ย 3.59) ลำดับที่สาม คือ ขนาดครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.52) ลำดับที่สี่ คือ ระดับราคาสินค้า (ค่าเฉลี่ย 3.51) ลำดับที่ห้า คือ การบริโภค (ค่าเฉลี่ย 3.42) ส่วนปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าไม่มีอิทธิพลในการออมน้อยที่สุด คือ อัตราดอกเบี้ย (ค่าเฉลี่ย 2.95)

ภาพที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานีจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม

2.2 จำแนกตามการเก็บออมและปริมาณการออม เป็นการวิเคราะห์โดยการหาจำนวนและร้อยละ ดังตารางที่ 4.7

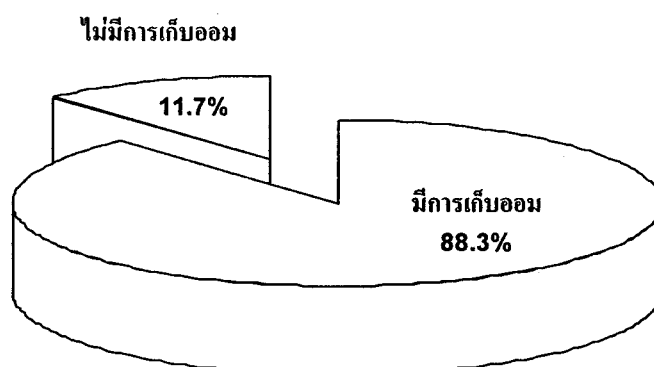
ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามการเก็บออมและปริมาณการเก็บออม

การเก็บออมและปริมาณการออม	จำนวน	ร้อยละ
การเก็บออม		
มีการเก็บออม	106	88.3
ไม่มีการเก็บออม	14	11.7
รวม	120	100.0
ปริมาณการออม		
1. น้อยกว่า 25% ของรายได้	100	83.3
2. 25% - 50% ของรายได้	17	14.2
3. มากกว่า 50% ของรายได้	3	2.5
รวม	120	100.0

การเก็บออม

ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานีที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการเก็บออม จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 และไม่มีการเก็บออม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ของกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บออม

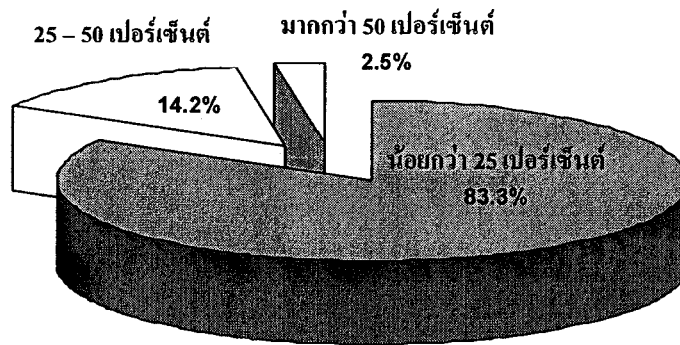

ภาพที่ 4.12 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามการเก็บออม

ปริมาณการออม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีปริมาณการเก็บอมน้อยกว่า 25% ของรายได้ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาปริมาณการเก็บออมอยู่ระหว่าง 25% - 50% ของรายได้ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และที่เหลือมีปริมาณการเก็บออมมากกว่า 50% ของรายได้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ปริมาณการออม

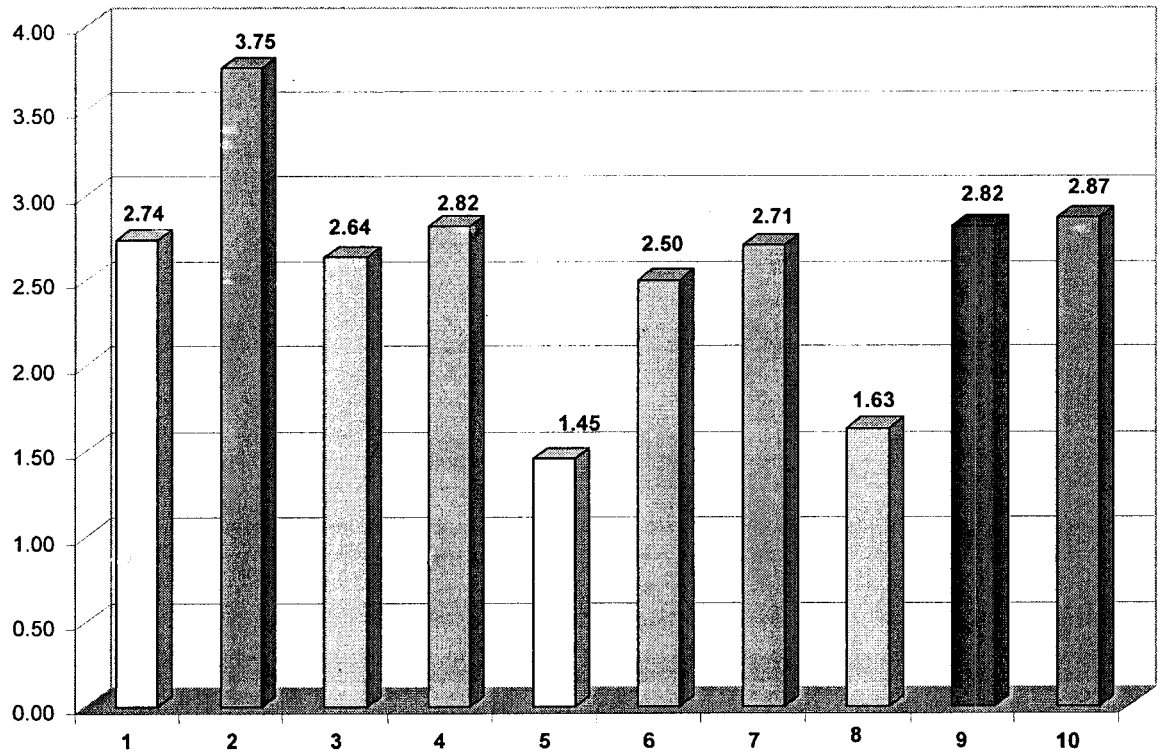
ภาพที่ 4.13 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่จำแนกตามปริมาณการออม

2.3 จำแนกตามรูปแบบการออม เป็นการวิเคราะห์การออมในรูปแบบของทรัพย์สินทางการเงินในระบบ ทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบ และทรัพย์สินถาวร โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงความนิยมด้านรูปแบบการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี

รูปแบบการออม	ความนิยม						รวมจำนวน ผู้ตอบ	\bar{X} S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เก็บไว้เป็นเงินสด	6 (6.7)	10 (11.1)	37 (41.1)	29 (32.2)	8 (8.9)	90 (100.0%)	$\bar{X} = 2.74$ S.D. = 1.00	
2. เงินฝากธนาคาร/สถาบันการเงิน	35 (32.7)	28 (26.2)	29 (27.1)	12 (11.2)	3 (2.8)	107 (100.0%)	$\bar{X} = 3.75$ S.D. = 1.12	
3. เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิต	11 (12.6)	7 (8.0)	28 (32.2)	22 (25.3)	19 (21.8)	87 (100.0%)	$\bar{X} = 2.64$ S.D. = 1.27	
4. เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	7 (7.9)	8 (9.0)	45 (50.6)	20 (22.5)	9 (10.1)	89 (100.0%)	$\bar{X} = 2.82$ S.D. = 1.01	
5. ซื้อหุ้น/หลักทรัพย์ทางการเงิน	0 (0.0)	2 (3.6)	5 (9.1)	9 (16.4)	39 (70.9)	55 (100.0%)	$\bar{X} = 1.45$ S.D. = 0.81	
6. ทรัพย์สินทางการเงินอื่นๆ	0 (0.0)	2 (33.3)	1 (16.7)	1 (16.7)	2 (33.3)	6 (100.0%)	$\bar{X} = 2.50$ S.D. = 1.38	
7. การเล่นแชร์	8 (11.8)	5 (7.4)	28 (41.2)	13 (19.1)	14 (20.6)	68 (100.0%)	$\bar{X} = 2.71$ S.D. = 1.22	
8. การให้กู้ยืม	1 (2.3)	1 (2.3)	8 (18.6)	4 (9.3)	29 (67.4)	43 (100.0%)	$\bar{X} = 1.63$ S.D. = 1.02	
9. สัจหาริมทรัพย์	5 (8.1)	12 (19.4)	27 (43.5)	3 (4.8)	15 (24.2)	62 (100.0%)	$\bar{X} = 2.82$ S.D. = 1.24	
10. อสังหาริมทรัพย์	9 (15.0)	16 (26.7)	11 (18.3)	6 (10.0)	18 (30.0)	60 (100.0%)	$\bar{X} = 2.87$ S.D. = 1.48	

จากตารางที่ 4.8 เมื่อจัดลำดับความนิยมด้านรูปแบบการออมโดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์พบว่า รูปแบบการออมที่พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ให้ความนิยมมากที่สุดเป็นลำดับแรก คือ เงินฝากธนาคาร /สถาบันการเงิน (ค่าเฉลี่ย 3.75) ลำดับที่สอง คือ อสังหาริมทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย 2.87) ลำดับที่สาม คือ สัจหาริมทรัพย์ และเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ค่าเฉลี่ย 2.82) ลำดับที่สี่ คือ การเก็บไว้เป็นเงินสด (ค่าเฉลี่ย 2.74) ลำดับที่ห้า คือ การเล่นแชร์ (ค่าเฉลี่ย 2.71) ลำดับที่หก คือ การให้กู้ยืม (ค่าเฉลี่ย 1.63) ส่วนรูปแบบการออมที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความนิยมน้อยที่สุด คือ หุ้น/หลักทรัพย์ทางการเงิน (ค่าเฉลี่ย 1.45)

ภาพที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี ที่จำแนกตามความนิยมด้านรูปแบบการออม

เมื่อ

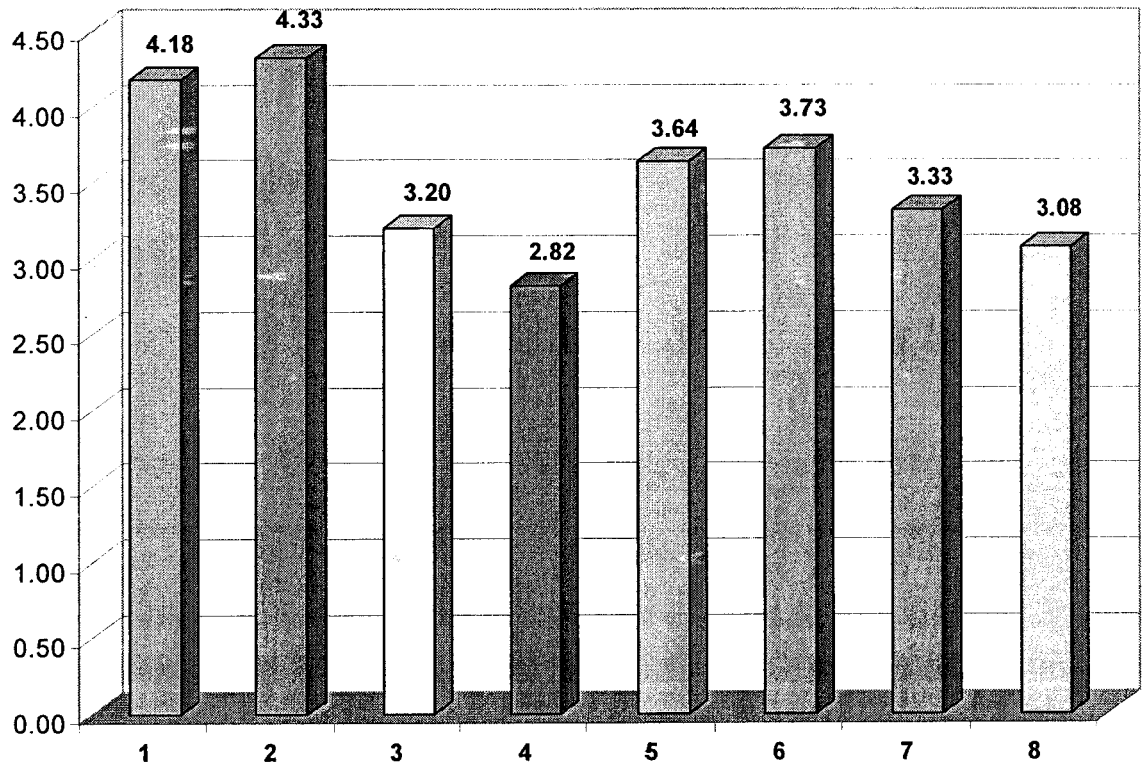
1	แทน	เก็บไว้เป็นเงินสด
2	แทน	เงินฝากธนาคาร/สถาบันการเงิน
3	แทน	เบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิต
4	แทน	เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
5	แทน	ซื้อหุ้น / หลักทรัพย์ทางการเงิน
6	แทน	ทรัพย์สินทางการเงินอื่นๆ
7	แทน	การเล่นแชร์
8	แทน	การให้กู้ยืม
9	แทน	สังหาริมทรัพย์
10	แทน	อสังหาริมทรัพย์

2.4 จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้เก็บออมในรูปแบบต่างๆ เป็นการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

เหตุผลในการออม	ความคิดเห็น						รวมจำนวนผู้ตอบ	\bar{X} S.D.
	จำนวนผู้ตอบมากที่สุด	จำนวนผู้ตอบมาก	จำนวนผู้ตอบปานกลาง	จำนวนผู้ตอบน้อย	จำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด	ร้อยละ		
1. เพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิต	41 (37.3)	50 (45.5)	17 (15.5)	2 (1.8)	0 (0.0)	110 (100.0%)	$\bar{X} = 4.18$ S.D. = 0.76	
2. เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับอนาคต	56 (48.7)	44 (38.3)	13 (11.3)	1 (0.9)	1 (0.9)	115 (100.0%)	$\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.78	
3. ทำให้ชีวิตมีความเสี่ยงน้อย	10 (13.5)	13 (17.6)	35 (47.3)	14 (18.9)	2 (2.7)	74 (100.0%)	$\bar{X} = 3.20$ S.D. = 0.99	
4. ให้ผลตอบแทน หรืออัตราดอกเบี้ยสูง	6 (8.1)	14 (18.9)	23 (31.1)	23 (31.1)	8 (10.8)	74 (100.0%)	$\bar{X} = 2.82$ S.D. = 1.12	
5. ช่วยให้มีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายคล่องตัว	10 (11.1)	45 (50.0)	29 (32.2)	5 (5.6)	1 (1.1)	90 (100.0%)	$\bar{X} = 3.64$ S.D. = 0.80	
6. เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีพ	15 (15.8)	48 (50.5)	25 (26.3)	5 (5.3)	2 (2.1)	95 (100.0%)	$\bar{X} = 3.73$ S.D. = 0.87	
7. สะดวกในการเก็บออม	9 (12.0)	26 (34.7)	23 (30.7)	15 (20.0)	2 (2.7)	75 (100.0%)	$\bar{X} = 3.33$ S.D. = 1.02	
8. เพื่อสนองความพอใจ	6 (9.2)	13 (20.0)	31 (47.7)	10 (15.4)	5 (7.7)	65 (100.0%)	$\bar{X} = 3.08$ S.D. = 1.02	

จากตารางที่ 4.9 เมื่อจัดลำดับเหตุผลในการออมโดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความเห็นว่าเหตุผลในการออมที่สำคัญที่สุดเป็นลำดับแรก คือ เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับอนาคต (ค่าเฉลี่ย 4.33) ลำดับที่สอง คือ เพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิต (ค่าเฉลี่ย 4.18) ลำดับที่สาม คือ เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.73) ลำดับที่สี่ คือ ช่วยให้มีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายคล่องตัว (ค่าเฉลี่ย 3.64) ลำดับที่ห้า คือ สะดวกในการเก็บออม (ค่าเฉลี่ย 3.33) ลำดับที่หก คือ ทำให้ชีวิตมีความเสี่ยงน้อย (ค่าเฉลี่ย 3.20) ลำดับที่เจ็ด คือ เพื่อสนองความพอใจ (ค่าเฉลี่ย 3.08) ส่วนเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่ามีความสำคัญต่อการออมน้อยที่สุด คือ ให้ผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ยสูง (ค่าเฉลี่ย 2.82)

ภาพที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการออม

เมื่อ

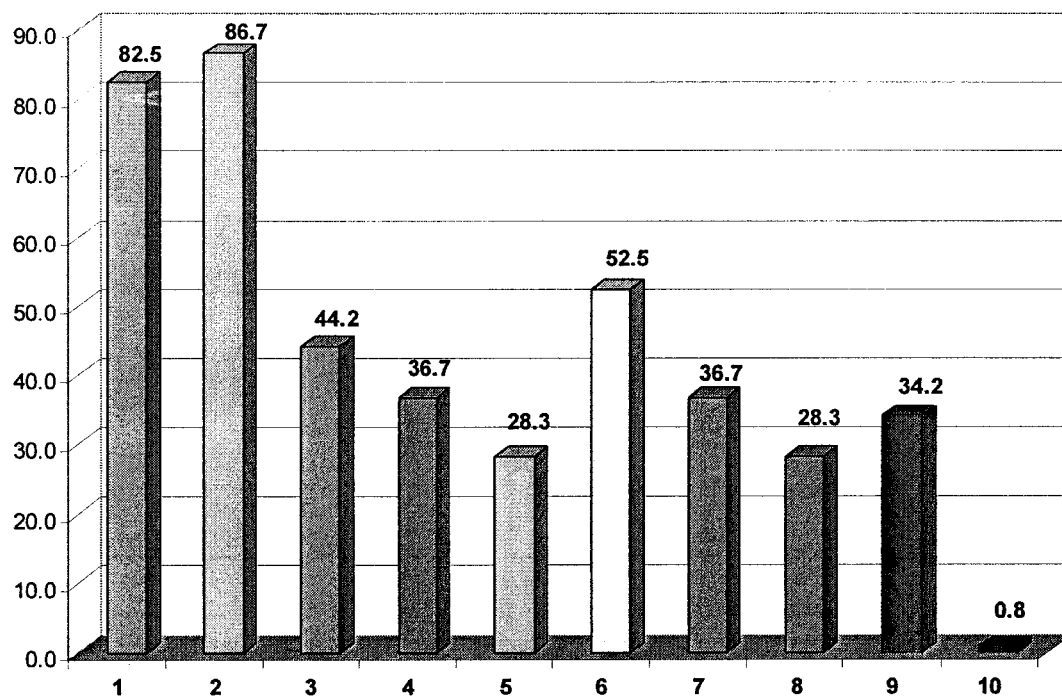
1	แทน	เพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิต
2	แทน	เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับอนาคต
3	แทน	ทำให้ชีวิตมีความเสี่ยงน้อย
4	แทน	ให้ผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ยสูง
5	แทน	ช่วยให้มีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายคล่องตัว
6	แทน	เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีพ
7	แทน	สะดวกในการเก็บออม
8	แทน	เพื่อสนองความพอใจ

2.5 จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการออม โดยสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ เป็นการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการออม

จุดมุ่งหมายในการออม	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในยามชรา	99	82.5
เพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	104	86.7
เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ	53	44.2
เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์	44	36.7
เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์	34	28.3
เพื่อเตรียมไว้ใช้จ่ายในสิ่งจำเป็น	63	52.5
เพื่อสร้างหลักประกันในอนาคต	44	36.7
เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม	34	28.3
เพื่อเป็นมรดกของบุตรหลาน	41	34.2
จุดมุ่งหมายอื่นๆ	1	0.8

จากตารางที่ 4.10 พบว่า พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน คิดเป็นร้อยละ 86.7 รองลงมา คือ เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในยามชรา คิดเป็นร้อยละ 82.5 เพื่อเตรียมไว้ใช้จ่ายในสิ่งจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 52.5 เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 44.2 เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์และ เพื่อสร้างหลักประกันในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 36.7 เพื่อเป็นมรดกของบุตรหลาน คิดเป็นร้อยละ 34.2 เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ และ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 28.3 เท่ากันสองกลุ่ม ส่วนจุดมุ่งหมายอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.8

ภาพที่ 4.16 แสดงค่าร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี ที่จำแนกตามจุดมุ่งหมายในการออม

เมื่อ

1	แทน	เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชรา
2	แทน	เพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน
3	แทน	เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ
4	แทน	เพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์
5	แทน	เพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์
6	แทน	เพื่อเตรียมไว้ใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น
7	แทน	เพื่อสร้างหลักประกันในอนาคต
8	แทน	เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม
9	แทน	เพื่อเป็นมรดกของบุตรหลาน
10	แทน	จุดมุ่งหมายอื่นๆ

2.6 จำแนกตามความตั้งใจในการเก็บออมในอนาคต เป็นการวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.11

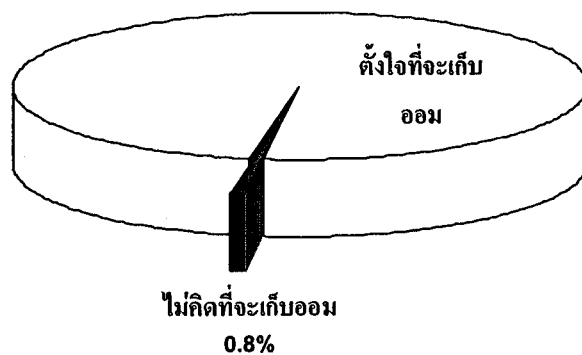
ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามความตั้งใจในการเก็บออมในอนาคต

ความตั้งใจที่จะเก็บออมในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจที่จะเก็บออมในอนาคต	119	99.2
ไม่คิดจะเก็บออมในอนาคต	1	0.8
รวม	120	100.0

การเก็บออมในอนาคต

จากตารางที่ 4.11 พบว่าพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะเก็บออมในอนาคต จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 99.2 และ ไม่คิดที่จะเก็บออมในอนาคต จำนวนเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 เท่านั้น

การเก็บออมในอนาคต

ภาพที่ 4.17 แสดงค่าร้อยละของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่จำแนกตามความตั้งใจในการเก็บออมในอนาคต

3. ผลการทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม
เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี กับปัจจัยทางด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับ
การศึกษา รายได้ประจำ(เงินเดือน) โดยมีสมมติฐานที่ทำการทดสอบทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งสถิติที่ใช้ใน
การหาความสัมพันธ์คือ ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ด้วยวิธีเปียร์สัน จากโปรแกรม SPSS for
Window ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เนื่องจากตัวแปรบางตัว
มีการแบ่งเป็นปัจจัยย่อยๆ หลายข้อ บางข้อมีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนน้อย ดังนั้นเพื่อให้ได้
ข้อมูลที่เหมาะสมและชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้รวมกลุ่มตัวแปรเหล่านั้นใหม่โดยลดจำนวนกลุ่มลง
ดังนี้

1. อายุ จาก 5 กลุ่มย่อย ลดลงเหลือ 2 กลุ่ม คือ
 - ไม่เกิน 35 ปี
 - มากกว่า 35 ปี
2. สถานภาพสมรส จาก 4 กลุ่มย่อย ลดลงเหลือ 2 กลุ่มย่อย คือ
 - โสด
 - สมรส / เลิก / หย่า / หม้าย
3. รายได้ประจำ (เงินเดือน) จาก 4 กลุ่มย่อย ลดลงเหลือ 3 กลุ่มย่อย คือ
 - ต่ำกว่า 15,000 บาท
 - 15,000 – 30,000 บาท
 - มากกว่า 30,000 บาท
4. ระดับการศึกษา จาก 5 กลุ่มย่อย ลดลงเหลือ 2 กลุ่มย่อย คือ
 - ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
 - ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า

สมมติฐานที่ 1 เพศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี
จังหวัดปทุมธานี จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเก็บออม

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับเพศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม
เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

เพศ	การเก็บออม		จำนวนรวม
	มีการเก็บออม	ไม่มีการเก็บออม	
ชาย	33 (76.7%)	10 (23.3%)	43 (100.0%)
หญิง	70 (92.1%)	6 (7.9%)	76 (100.0%)
รวมจำนวนผู้ตอบ	103 (86.6%)	16 (13.4%)	119 (100.0%)

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0 : \rho = 0$ การเก็บออมไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ

$H_1 : \rho \neq 0$ การเก็บออมมีความสัมพันธ์กับเพศ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	5.568 ^b	1	.018		
Continuity Correction ^a	4.326	1	.038		
Likelihood Ratio	5.331	1	.021		
Fisher's Exact Test				.025	.020
Linear-by-Linear Association	5.521	1	.019		
N of Valid Cases	119				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5.78.

จากตารางที่ 4.12 พบว่าพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเพศชายมีการเก็บออม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และเพศหญิงมีการเก็บออม จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 92.1 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9

และจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเก็บออม พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.018 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 ดังนั้น ค่า P (เท่ากับ Sig) น้อยกว่า ค่า α จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 จึงสรุปได้ว่า ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับเพศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยเพศหญิงมีการเก็บออมมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานที่ 2 อายุของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเก็บออม

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับอายุของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

อายุ	การเก็บออม		จำนวนรวม
	มีการเก็บออม	ไม่มีการเก็บออม	
ไม่เกิน 35 ปี	64 (83.1%)	13 (16.9%)	77 (100.0%)
มากกว่า 35 ปี	42 (97.7%)	1 (2.3%)	43 (100.0%)
รวมจำนวนผู้ตอบ	106 (83.3%)	14 (11.7%)	120 (100.0%)

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \rho = 0$ การเก็บออมไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ

$H_1: \rho \neq 0$ การเก็บออมมีความสัมพันธ์กับอายุ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	5.674 ^b	1	.017		
Continuity Correction ^a	4.349	1	.037		
Likelihood Ratio	7.036	1	.008		
Fisher's Exact Test				.018	.013
Linear-by-Linear Association	5.627	1	.018		
N of Valid Cases	120				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5.02.

จากตารางที่ 4.13 พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุไม่เกิน 35 ปี มีการเก็บออม จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีการเก็บออม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 97.7 ไม่มีการออม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

และจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเก็บออม พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.017 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 ดังนั้นค่า P (เท่ากับ Sig) น้อยกว่า ค่า α จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 จึงสรุปได้ว่า ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับช่วงอายุที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพนักงานที่มีช่วงอายุมากกว่า 35 ปี มีการเก็บออมมากกว่าพนักงานที่มีช่วงอายุไม่เกิน 35 ปี

สมมติฐานที่ 3 สถานภาพสมรสของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเก็บออม

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับสถานภาพสมรสของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

สถานภาพสมรส	การเก็บออม		จำนวนรวม
	มีการเก็บออม	ไม่มีการเก็บออม	
โสด	54 (84.4%)	10 (15.6%)	64 (100.0%)
สมรส / เลิก / หย่า / หม้าย	49 (89.1%)	6 (10.9%)	50 (100.0%)
รวมจำนวนผู้ตอบ	103 (86.6%)	16 (13.4%)	119 (100.0%)

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0 : \rho = 0$ การเก็บออมไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรส

$H_1 : \rho \neq 0$ การเก็บออมมีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรส

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	.565 ^b	1	.452		
Continuity Correction ^a	.233	1	.630		
Likelihood Ratio	.572	1	.449		
Fisher's Exact Test				.592	.317
Linear-by-Linear Association	.561	1	.454		
N of Valid Cases	119				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 7.39.

จากตารางที่ 4.14 พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม สถานภาพเป็นโสด มีการเก็บออม จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และ สถานภาพสมรส / เลิก / หย่า/ หม้าย มีการเก็บออม จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 89.1 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9

และจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการเก็บออม พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.452 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 ดังนั้นค่า P (ไม่เท่ากับ Sig) มากกว่า ค่า α จึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 จึงสรุปได้ว่า ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรสที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ระดับการศึกษาของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเก็บออม

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับระดับการศึกษาของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

ระดับการศึกษา	การเก็บออม		จำนวนรวม
	มีการเก็บออม	ไม่มีการเก็บออม	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	35 (74.5)	12 (25.5)	47 (100.0%)
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	68 (94.4)	4 (5.6)	72 (100.0%)
รวมจำนวนผู้ตอบ	103 (86.6%)	16 (13.4%)	119 (100.0%)

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0 : \rho = 0$ การเก็บออมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

$H_1 : \rho \neq 0$ การเก็บออมมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	9.751 ^b	1	.002		
Continuity Correction ^a	8.110	1	.004		
Likelihood Ratio	9.656	1	.002		
Fisher's Exact Test				.002	.002
Linear-by-Linear Association	9.669	1	.002		
N of Valid Cases	119				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 6.32.

จากตารางที่ 4.15 พบว่า พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม มีการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี มีการเก็บออม จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีการเก็บออม จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 94.4 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

และจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเก็บออม พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.002 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 ดังนั้นค่า P (เท่ากับ Sig) น้อยกว่า ค่า α จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 จึงสรุปได้ว่า ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพนักงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีการเก็บออมมากกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 5 รายได้ประจำ (เงินเดือน) ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเก็บออม

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับรายได้ประจำ (เงินเดือน) ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

รายได้ประจำ (เงินเดือน)	การเก็บออม		จำนวนรวม
	มีการเก็บออม	ไม่มีการเก็บออม	
ต่ำกว่า 15,000 บาท	46 (95.8%)	2 (4.2%)	48 (100.0%)
15,000 – 30,000 บาท	52 (80.0%)	13 (20.0%)	65 (100.0%)
มากกว่า 30,000 บาท	6 (85.7%)	1 (14.3%)	7 (100.0%)
รวมจำนวนผู้ตอบ	104 (86.7%)	16 (13.3%)	120 (100.0%)

สมมติฐานทางสถิติ

$H_0: \rho = 0$ การเก็บออมไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ประจำ (เงินเดือน)

$H_1: \rho \neq 0$ การเก็บออมมีความสัมพันธ์กับรายได้ประจำ (เงินเดือน)

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	5.996 ^a	2	.050	.057	
Likelihood Ratio	6.820	2	.033	.029	
Fisher's Exact Test	6.393			.037	
Linear-by-Linear Association	4.177 ^b	1	.041	.065	.035
N of Valid Cases	120				

a. 1 cells (16.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .93.

b. The standardized statistic is 2.044.

จากตารางที่ 4.16 พบว่าพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม มีรายได้ประจำ (เงินเดือน) ต่ำกว่า 15,000 บาท มีการเก็บออมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 95.8 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 รายได้ประจำ (เงินเดือน) ระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท มีการเก็บออม จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และมีรายได้ประจำ (เงินเดือน) มากกว่า 30,000 บาท มีการเก็บออม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 ไม่มีการเก็บออม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

และจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ประจำกับการเก็บออม พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.05 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) เท่ากับ 0.05 ดังนั้นค่า P (เท่ากับ Sig) เท่ากับค่า α พอดี จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 จึงสรุปได้ว่า ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับรายได้ประจำ (เงินเดือน) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพนักงานที่มีรายได้มากมีการเก็บออมมากกว่าพนักงานที่มีรายได้น้อย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการค้นคว้าอิสระเชิงการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาภาวะและรูปแบบการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ข้อมูลด้านรายได้ รายจ่าย หนี้สิน การออม และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม ซึ่งนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Windows โดยใช้การวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ผลการศึกษสรุปได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 ลักษณะทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรม บางกะดี จังหวัดปทุมธานี เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 64.2 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 35.8 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี สถานภาพเป็นโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี โดยเฉลี่ยมีสมาชิกในครอบครัว จำนวน 4 คน โดยส่วนใหญ่ไม่มีจำนวนผู้พึ่งพิง รองลงมาผู้พึ่งพิงเฉลี่ย จำนวน 1 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน หรือนักศึกษา พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเงินเดือนระหว่าง 15,000-30,000 บาท และไม่มีรายได้อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 88.3 ส่วนค่าใช้จ่ายของผู้ตอบแบบสอบถามถ้าพิจารณาตามปริมาณการใช้จ่ายแต่ละประเภทพบว่า ค่าใช้จ่ายที่มีปริมาณการใช้จ่ายสูงที่สุดคือ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมา คือ ค่าเลี้ยงดูบุตรและบุคคลในอุปการะ

ค่าพาหนะเดินทางค่าเช่าที่พักอาศัย และค่าสาธารณูปโภค ค่าชำระหนี้เป็นรายเดือน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายเหล่านี้มีมูลค่าเฉลี่ย ระหว่าง 25% - 50% คิดเป็นร้อยละ 51.7 พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 70.0 ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ซึ่งมูลค่าเฉลี่ยของหนี้สินส่วนใหญ่มีน้อยกว่า 25% ของรายได้ สาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้มาจากการกู้ยืมเพื่อซื้อทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ รองลงมาเพื่อใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค เพื่อการศึกษา และเพื่อลงทุนในการประกอบอาชีพ ตามลำดับ

1.2 พฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี

ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการเก็บออมในสัดส่วนที่สูงมากกว่าไม่เก็บออม โดยการเก็บออม คิดเป็นร้อยละ 88.3 และไม่มีการเก็บออม คิดเป็นร้อยละ 11.7 แต่โดยส่วนใหญ่ปริมาณการออมน้อยกว่า 25% ของรายได้ ส่วนปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าเป็นแรงจูงใจในการออมมากที่สุดคือ รายได้ ทางด้านรูปแบบการออมพบว่าพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม นิยมเลือกออมในรูปแบบของการฝากธนาคาร / สถาบันการเงิน มากที่สุด ส่วนการออมในรูปแบบอื่นๆ อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สำหรับเหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีการออม คือ เพื่อเป็นหลักประกันในอนาคต รองลงมา ได้แก่ เพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิต เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีพ ช่วยให้มีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายคล่องตัว สะดวกในการเก็บออม มีความเสี่ยงน้อยหรือไม่ต้องเสี่ยง เพื่อสนองความพอใจ ผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ยสูง และเหตุผลอื่นๆ ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายในการออมที่สำคัญของ พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี คือ เพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน รองลงมาได้แก่ เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามชรา เพื่อเตรียมไว้ใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างหลักประกันในอนาคต เพื่อเป็นมรดกของบุตรหลาน เพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม และจุดมุ่งหมายอื่นๆ ตามลำดับ

สำหรับแนวโน้มความตั้งใจที่จะเก็บออมในอนาคตของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี พบว่า ความตั้งใจที่จะเก็บออมในอนาคตมีสัดส่วนที่สูงมากๆ ถึงร้อยละ 99.2 และมีเพียงร้อยละ 0.8 เท่านั้นไม่คิดที่จะเก็บออมในอนาคต

1.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี

1.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับเพศ ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับเพศ โดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า P (ความน่าจะเป็น) มีค่าเท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่า การเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับเพศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับอายุ ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับอายุ โดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า P (ความน่าจะเป็น) มีค่าเท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่า การเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับอายุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับสถานภาพสมรส ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับสถานภาพสมรส โดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า P (ความน่าจะเป็น) มีค่าเท่ากับ 0.569 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่า การเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับระดับการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับระดับการศึกษา โดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า P (ความน่าจะเป็น) มีค่าเท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่า การเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับรายได้ประจำ ผลการทดสอบ

สมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับระดับรายได้ประจำ (เงินเดือน) โดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า P (ความน่าจะเป็น) มีค่าเท่ากับ 0.05 ซึ่งเท่ากับระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พอดี ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่า การเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กับรายได้ประจำ (เงินเดือน) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2 อภิปรายผล

2.1 พฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี

ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคม

อุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มีการเก็บออม คิดเป็นร้อยละ 99.2 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุดคือ รายได้ เนื่องจากเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นการบริโภคจะไม่เพิ่มขึ้นเท่ารายได้ ทำให้ช่องว่างระหว่างรายได้กับการบริโภคเพิ่มขึ้น กล่าวคือ การออมเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสมมติฐานรายได้สมบูรณ์ของ Keynes ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมรองลงมา ได้แก่ อายุ และอัตราดอกเบี้ย เป็นปัจจัยที่พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี มีความเห็นว่ามีอิทธิพลในการออมน้อยที่สุด เนื่องจากพนักงานมีอายุน้อย มีรายได้ไม่มากพอที่จะเก็บออม ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด

ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี มีการออม คือ เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับอนาคต เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมโดยส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่ผลิตเพื่อการส่งออกยังต่างประเทศ และดำเนินธุรกิจโดยไม่ขึ้นกับหน่วยงานของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ แต่จะขึ้นอยู่กับสถานะทางเศรษฐกิจเป็นส่วนใหญ่ และในระยะที่ผ่านมาโรงงานอุตสาหกรรมที่ปิดกิจการไป ก็เนื่องมาจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ดังนั้นโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จึงมีความไม่มั่นคง เมื่อเทียบกับหน่วยงานของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ ประกอบกับมีการเกษียณอายุการทำงานเร็วกว่า จากมูลเหตุดังกล่าวจึงทำให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี จึงต้องคำนึงหลักประกันสำหรับอนาคตเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

จุดมุ่งหมายในการออมที่สำคัญคือ เพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน รองลงมา เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชรา เพื่อเตรียมไว้ใช้จ่ายในสิ่งจำเป็น เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อซื้อ

อสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างหลักประกันในอนาคต เพื่อเป็นมรดกของบุตรหลาน เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม และจุดมุ่งหมายอื่นๆ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบง ศรีสันต์ (2542 : 79) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามชราและในยามฉุกเฉิน

แนวโน้มความตั้งใจที่จะเก็บออมในอนาคตของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่คิดว่าจะเก็บออม โดยมีปริมาณการออมอยู่ในเกณฑ์น้อยกว่า 25% ของรายได้ คิดเป็นร้อยละ 70.0 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามนิยมออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงินในระบบมากที่สุด ได้แก่ เงินฝากธนาคาร/สถาบันการเงิน เพราะเป็นสถาบันการเงินที่มีความมั่นคง และเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป ส่วนรูปแบบการออมที่นิยมน้อยลงมา คือทรัพย์สินถาวร ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์ รูปแบบทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบมีน้อยที่สุด ได้แก่ การเล่นแชร์ และการให้กู้ยืม โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบง ศรีสันต์ (2542: 78) ที่พบว่ารูปแบบการออมของทรัพย์สินทางการเงินในระบบสูงกว่าทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบและทรัพย์สินถาวร และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุจิตรา บัวใบ (2527: 71) พบว่าครัวเรือนส่วนใหญ่นิยมออมในรูปแบบของการถือทรัพย์สินทางการเงินในระบบสูงกว่าทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบ รูปแบบทรัพย์สินทางการเงินในระบบที่อยู่ในความนิยม ได้แก่ เงินฝากธนาคารพาณิชย์ ส่วนทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบที่นิยม ได้แก่ การเล่นแชร์ และการให้กู้ยืม

2.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการออมกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ

2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับเพศ ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า เพศหญิงมีการเก็บออมมากกว่าเพศชาย เพราะเพศหญิงไม่ชอบความเสี่ยงและต้องการวางแผนการออมเพื่อเป็นหลักประกันในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสรร ศุภแสง (2536 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า เพศของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ต่างกัน โดยสมาชิกเพศหญิงมีการออมมากกว่าเพศชาย

2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับอายุ ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า เมื่อบุคคลที่มีอายุมากจะตระหนักถึงการเก็บออมมากกว่าบุคคลที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสมมติฐานวัฏจักรชีวิต ที่ว่า รายได้จะต่ำมากในตอนต้นของชีวิตและค่อยๆ เพิ่มสูงขึ้นไปเรื่อยๆ จะมีรายได้สูงสุดในตอนกลางของชีวิต หลังจากนั้นจะค่อยๆ ลดลงไปอยู่ในระดับต่ำเกือบเท่าตอนต้นของชีวิตและในช่วงตอนปลายของชีวิต เพราะในช่วงเริ่มต้นมักจะมีประสบการณ์น้อย และในช่วงปลายประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ รายได้จึงต่ำกว่าในช่วงตอนกลางของชีวิตที่มีประสบการณ์ดีขึ้นและประสิทธิภาพในการทำงานสูง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐกร เลิศไกร (2540 : บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ที่พบว่า อายุ เป็นปัจจัยด้านภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการออม

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับสถานภาพสมรส ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าสถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการเก็บออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่าสถานภาพโสด และ สมรสมีการเก็บออมใกล้เคียงกัน

2.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับระดับการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเก็บออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า เมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นจะมีการเก็บออมมากขึ้น เนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ดี มีความสามารถในการทำงาน ย่อมได้รับค่าตอบแทนสูง จึงช่วยให้มีเงินเหลือสำหรับการออมมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญบง ศรีสันต์ (2542 : 86-90) ที่ได้ศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม

2.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการเก็บออมกับรายได้ ผลการทดสอบสมมติฐาน

โดยใช้สถิติไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับการเก็บออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า เมื่อรายได้สูงขึ้นจะมีการเก็บออมมากขึ้น เนื่องจากบุคคลที่มีรายได้สูงจะมีศักยภาพในการเก็บออมมากกว่าบุคคลที่มีรายได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสมมติฐานรายได้สมบูรณ์ของ Keynes ที่ว่า เมื่อคนเรามีรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนของรายได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนธยา นริสศิริกุล (2535 : 90) ที่พบว่า เมื่อรายได้สูงขึ้นทำให้ความสามารถในการออมเพิ่มขึ้นด้วย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษา สามารถนำมาเสนอเป็นแนวทางในการเพิ่มระดับการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี ต่อไปในอนาคต เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของครอบครัว โดยมีแนวทางดังนี้

- 1) ให้การศึกษา สร้างแรงจูงใจ และเน้นเรื่องความสำคัญของการออม
- 2) ควรเพิ่มหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมให้มีการออมอย่างจริงจัง ทำหน้าที่

ในการประสานระหว่างพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมกับผู้ประกอบการเองหรือสถาบันการเงินต่างๆ เพื่อกำหนดแผนงาน กลยุทธ์โดยรวมในการออมเพื่อส่งเสริมให้มีการใฝ่ออมเพิ่มมากขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัด ปทุมธานี เท่านั้น ซึ่งรูปแบบการออมตลอดจนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมอาจแตกต่างกับพฤติกรรมการออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อให้เห็นภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมอื่นๆ ดังนั้นควรทำการศึกษาในเขตนิคมอุตสาหกรรมอื่นๆ ด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กลุ่มงานดุลยภาพการเงิน การออม และการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง 1 “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประเทศไทย” กรุงเทพมหานคร สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2547
- กลันทิกา มีมาก “พฤติกรรมกรรมการออมของครอบครัวพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (การพัฒนาครอบครัวและสังคม) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2547
- กรรมิการ์ เอกเผ่าพันธ์ และคณะ “การบริหารจัดการดุลยภาพการออมและการลงทุนของประเทศ” รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2549
- ทิพาพรรณ ศกุนตนา “พฤติกรรมกรรมการออมของพนักงานการประปานครหลวง” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2547
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี อินเตอร์ พรินท์ จำกัด, 2550.
- นรุต พนมมาศ “การศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมและปัจจัยที่กำหนดการออม ของข้าราชการทหารสังกัดกองทัพบก ในจังหวัดลพบุรี” นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2550
- บุษบง ศรีสันต์ “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542
- ประดิษฐ์พงษ์ วรียงยง “การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมระหว่างนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช “ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาค” สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, 2544
- บุทร ไกยวรรณ “สถิติเพื่อการวิจัย” พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2549
- รัตนา สายคณิต “พัฒนาเศรษฐกิจขั้นพื้นฐาน” กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2524
- วรรณิ ชลนภาสถิตย์ “ตลาดการเงิน สถาบันการเงิน นโยบายการเงินและการคลัง” ในเอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการการเงิน นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2543
- วิทยากร เชียงกุล “อธิบายศัพท์เศรษฐศาสตร์สมัยใหม่” กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สายธาร, 2547

- วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และ วลัยภรณ์ อัดตะนันท์ “การเร่งการออมของครัวเรือนในประเทศ”
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530
- ศุภชัย ชำรงค์สกุลศิริ “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ศึกษากรณีของประเทศไทยในช่วงปี
พ.ศ. 2513-2532” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก), 2536
- สนธยา นริศศิริกุล “การวิเคราะห์การออมของภาคครัวเรือนไทย ปี พ.ศ. 2527-2533” ปรินญา
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) สาขาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535
- สุจิตรา บัวใบ “การวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตเมือง และเขตชนบทของ
ประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527
- สุชาดา ธิระกุลและคณะ การออมภาคครัวเรือนไทย “รายงานเศรษฐกิจรายเดือนธนาคารแห่ง
ประเทศไทย”, 2526
- สุธิดา เทียนมนัส “วิเคราะห์พฤติกรรมการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ : สหกรณ์
ออมทรัพย์ครูกรมสามัญศึกษา จำกัด” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(เศรษฐศาสตร์สหกรณ์) สาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ ภาควิชาสหกรณ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538
- สุรีย์ คำนสวรรค์ “บทบาทของการออมกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ” วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร, 2537
- อรุณชาติ ชัยศรีมา “พฤติกรรมการออมของครัวเรือนแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม: กรณีศึกษา
บริษัท เบอร์นินา (ประเทศไทย) จำกัด นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน”
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2544
- อัญญา ชันชวิทย์ “กลไกของตลาดการเงินในระบบเศรษฐกิจไทย” กรุงเทพมหานคร
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2545

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออม
ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ส่วน โปรดกรอกข้อมูลให้ครบถ้วน โดยทำเครื่องหมาย ✓
ลงในกรอบ ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้สำหรับงานวิจัยเพื่อการศึกษา
เท่านั้นและจะเก็บไว้เป็นความลับ

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ปัจจุบันท่านมีอายุ

ไม่เกิน 25 ปี

26 – 35 ปี

36 – 45 ปี

46 – 55 ปี

มากกว่า 55 ปี

3. สถานภาพสมรสของท่านในปัจจุบัน

โสด

สมรส

เลิก / หย่า / หม้าย

4. การศึกษาสูงสุดของท่าน

- มัธยมศึกษาตอนต้น
- มัธยมศึกษาตอนปลาย
- ปวส./ อนุปริญญา
- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท หรือ สูงกว่าปริญญาโท โปรรระบุ

5. สมาชิกในครอบครัวรวมทั้งตัวท่านมีจำนวนทั้งสิ้น..... คน

6. จำนวนบุคคลที่ท่านต้องให้การอุปการะเลี้ยงดูมีทั้งหมด.....คน

- โดยแยกเป็น
เด็กเล็ก (ยังมีได้เข้าเรียน)	คน
นักเรียน นักศึกษา	คน
ผู้สูงอายุ	คน
อื่นๆ ระบุ.....	คน

ส่วนที่ 2. รายได้ รายจ่าย หนี้สิน และการออม

7. ปัจจุบันท่านได้รับเงินเดือน จำนวน

- ต่ำกว่า 15,000 บาท
- 15,000 – 30,000 บาท
- 30,001 – 50,000 บาท
- มากกว่า 50,000 บาท

8. นอกจากเงินเดือนที่ได้รับตามข้อ 7. แล้ว ท่านยังมีรายได้อื่นๆ อีกหรือไม่

- ไม่มี (ข้ามไป ข้อ 10.)
- มี ประมาณบาท/เดือน

9. รายได้อื่นๆ ของท่านตาม ข้อ 8. ได้มาจาก

- เงินช่วยเหลือและเงินชดเชยจากราชการ
- เงินได้จากค่าเช่าสินทรัพย์ถาวร เช่น ค่าเช่าบ้าน, ค่าเช่าที่ดิน
- เงินได้จากอาชีพรับจ้าง
- เงินได้จากการลงทุนทำธุรกิจ

10. โดยเฉลี่ยแล้ว ท่านใช้รายได้ของท่านในแต่ละเดือน (รวมข้อ 7 และข้อ 8) เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามรายการในข้อ 9. นี้คิดเป็นสัดส่วนมาก-น้อย ดังนี้ (เลือกตอบเฉพาะข้อที่ตรงกับค่าใช้จ่ายจริงของท่าน)

ลำดับที่	ค่าใช้จ่าย	สัดส่วน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ค่าอาหาร และ เครื่องดื่ม					
2	ค่าเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย					
3	ค่ารักษาพยาบาล และค่ายา					
4	ค่าเลี้ยงดูบุตร และ บุคคลในอุปการะ					
5	ค่าศึกษาเล่าเรียน และค่าอุปกรณ์การเรียน					
6	ค่าเช่าที่พักอาศัย และค่าสาธารณูปโภค					
7	ค่าพาหนะเดินทาง					
8	ค่าชำระหนี้เป็นรายเดือน					
9	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าเลี้ยงโรค					
10	ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ระบุ.....					

11. ในแต่ละเดือนท่านมีรายจ่าย คิดเป็นมูลค่าเฉลี่ยประมาณ

- น้อยกว่า 25% ของรายได้
- 25% - 50% ของรายได้
- มากกว่า 50% ของรายได้

12. ปัจจุบันท่านมีภาระหนี้สินหรือไม่

- มี
- ไม่มี (ข้ามไป ข้อ 15)

13. ในแต่ละเดือนท่านมีหนี้สิน คิดเป็นมูลค่าเฉลี่ยประมาณ

- น้อยกว่า 25% ของรายได้
- 25% - 50% ของรายได้
- มากกว่า 50% ของรายได้

14. ภาระหนี้สินของท่านมีสาเหตุมาจากข้อใดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- กู้ยืมมาเพื่อใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค
- กู้ยืมมาเพื่อซื้อทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์
- กู้ยืมมาเพื่อลงทุนในการประกอบอาชีพ
- กู้ยืมมาเพื่อการศึกษาของตนเอง หรือ บุตรหลาน
- อื่นๆ ระบุ.....

15. โดยปกติท่านมีการเก็บออมจากรายได้แต่ละเดือนหรือไม่

- มี
- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 17.)

16. ในแต่ละเดือนท่านมีเงินเหลือจากการใช้จ่ายเพื่อการเก็บออม คิดเป็นมูลค่าเฉลี่ยประมาณ

- น้อยกว่า 25% ของรายได้
- 25% - 50% ของรายได้
- มากกว่า 50% ของรายได้

ส่วนที่ 3. พฤติกรรมการออม

แรงจูงใจในการออม

17. ปัจจัยใดดังต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่ามีอิทธิพลต่อการเก็บออมของท่าน โปรดเปรียบเทียบเป็นสัดส่วนมาก – น้อย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ ที่	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม	สัดส่วน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	อายุ					
2	ขนาดครอบครัว					
3	รายได้					
4	การบริโภค					
5	อัตราดอกเบี้ย					
6	ทรัพย์สิน					
7	ระดับราคาสินค้า					
8	ความมั่นคงของสถาบันการเงิน					

รูปแบบการออม

18. ท่านนิยมเก็บออมเงินไว้ในรูปแบบใดบ้าง โปรดเปรียบเทียบสัดส่วนมาก – น้อย ระหว่างรูปแบบต่างๆ ที่ท่านใช้ในการเก็บออม (เลือกตอบเฉพาะข้อที่ตรงกับรูปแบบการเก็บออมของท่าน)

ลำดับ ที่	รูปแบบการออม	ความนิยม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ทรัพย์สินทางการเงินในระบบ						
1.	เก็บไว้เป็นเงินสด					
2.	เงินฝากธนาคาร / สถาบันการเงิน					
3.	ส่งเบี้ยกรมธรรม์ประกันชีวิต					
4.	เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ					
5.	ซื้อหุ้น / หลักทรัพย์ทางการเงิน					
6.	อื่นๆ ระบุ.....					
ทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบ						
7.	เล่นแชร์					
8.	ให้กู้ยืม					
9.	อื่น ๆ ระบุ.....					
ทรัพย์สินถาวร						
10.	สังหาริมทรัพย์ เช่น รถยนต์ เครื่องประดับ					
11.	อสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน บ้าน					

19. โปรดระบุความสำคัญเป็นสัดส่วนมาก – น้อย ของเหตุผลดังต่อไปนี้ ที่ทำให้ท่านตัดสินใจเก็บออมในรูปแบบต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น (เลือกตอบเฉพาะข้อที่ตรงกับเหตุผลจริงของท่าน)

ลำดับ ที่	เหตุผลในการออม	ความนิยม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิต					
2	เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับอนาคต					
3	ทำให้ชีวิตมีความเสี่ยงน้อย					
4	ให้ผลตอบแทนสูง หรืออัตราดอกเบี้ยสูง					
5	ช่วยให้มีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายคล่องตัว					
6	เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีพ					
7	สะดวกในการเก็บออม					
8	เพื่อสนองความพอใจ					
9	อื่น ๆ ระบุ.....					

20. จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายในการเก็บออมของท่าน คือ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในยามชรา
- เพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน
- เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ
- เพื่อซื้อทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน บ้าน
- เพื่อซื้อทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ เช่น รถยนต์ เครื่องประดับ
- เพื่อเตรียมไว้ใช้จ่ายในสิ่งจำเป็น เช่น การศึกษาของบุคคลในครอบครัว
- เพื่อสร้างหลักประกันในอนาคต เช่น ประกันชีวิต ประกันภัย
- เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม เช่น ทำบุญ งานสังคม
- เพื่อเป็นมรดกของบุตรหลาน
- อื่นๆ ระบุ.....

21. ในอนาคตท่านคิดจะเก็บออมต่อไปหรือไม่

- เก็บออม
- ไม่เก็บออม

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
จำแนกตามค่าระดับความคลาดเคลื่อน (ของ Taro Yamane)

ตารางแสดง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำแนกตามค่าระดับความคลาดเคลื่อน(ของ Taro Yamane)

จำนวนประชากร (N)	จำนวนตัวอย่าง (n) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน (e)					
	± 1%	± 2%	± 3%	± 4%	± 5%	± 10%
500	*	*	*	*	222	83
1,000	*	*	*	385	286	91
1,500	*	*	638	441	316	94
2,000	*	*	714	476	333	95
2,500	*	1,250	769	500	345	96
3,000	*	1,364	811	517	353	97
3,500	*	1,458	843	530	359	97
4,000	*	1,538	870	541	364	98
4,500	*	1,607	891	549	367	98
5,000	*	1,667	909	556	370	98
6,000	*	1,765	938	566	375	98
7,000	*	1,842	959	574	378	99
8,000	*	1,905	976	580	381	99
9,000	*	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,043	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
∞	10,000	2,500	1,111	625	400	100

* ไม่สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น่าเชื่อถือได้

ที่มา : ธานินทร์ ศิลป์จารุ. : การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. 2550 : 49

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวสุวิณา กัดเกิด
วัน เดือน ปี	20 เมษายน 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 2546
สถานที่ทำงาน	บริษัท โตชิบา ไลต์ติ้ง คอมโพเน้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่ฝ่ายขาย